

naš čas

CEPLAK
ČIŠČENJE IN TRGOVINA
d.o.o., tel.: 854 - 203

An club

MLADINSKI SERVIS
v e l e n j e
tel.: 854 - 831

številka 6, cena 40 tolarjev
velenje, 13. februarja 1992

ESO
Velenje

remco

HARTL

ADELMANN

objekti
tehnologije
oprema

ESO
Velenje

GOZD UMIRA, GOZDARJI PROPADAJO, KMETIJE NA KANT

— Zakon o prome-
tnih davkih grozi.

STRAN 3

KRATKE POČITNICE

so se iztekle. Otroci
so jih preživeli pre-
cej »po zimsko«.

STRAN 10

**IRENA
GRAFENAUER**
napovedan koncert
znane flavistke odpade.

Velenje — svečanost ob kulturnem prazniku Gledališka predstavitev Mlinškovega berila

Letošnji slovenski kulturni praznik, ki je bil hkrati prvič državni praznik im dela prosti dan, je v Velenju minil v znamenju nove kulturne pridobitve. Jože Hudales in Ivan Stropnik sta zbrala in uredila zapise našega rojaka Frana Mlinška, ki je kot učitelj v Šaleški dolini skrbno zapisoval običaje, reke in navade takratnih prebivalcev v naših krajih.

Na sobotni slovesnosti v Kulturnem domu, ki je privabila veliko število Velenčanov, smo bili priča gledališki predstavitvi Mlinškovega berila. V njej so sodelovali Tajda Lekše in Ivo Lotrič kot interpretatorja berila, Šaleška folklorna skupina Koleda, Rudarski oktet in Marjan Marinšek na citrah. Scenska postavitev je bila pristna, razpoloženje prijetno. Tako starejši kot mlajši Velenjčani smo izvedeli marsikaj novega o ijudeh in običajih v naši polpretekli zgodovini.

Na koncu je vsem zbranim spregovoril slavnostni govornik, sicer domačin, dr. Matjaž Kmecl. Poudaril je, da je Vele-

nje k sreči imelo moža, ki je v pravem času zapisal, kaj se je v teh krajih dogajalo in pisal je takrat, ko je bila Šaleška dolina še veliko lepša. Čeprav je Velenje potrebovalo kar nekaj časa, da so ti zapiski zagledali luč sveta, to ni bilo storjeno prepozno. Ob pohvalnih besedah avtorjema Mlinškovega berila je poudaril, da je vedeti za svojo preteklost, vedeti vse o svoji identiteti, kar je dokazal tudi sobotni večer. Frana Mlinška se spominja kot izjemnega učitelja, ki se je zavzemal za vse, kar je sam prepoznal kot nujno. Duh Velenja in celotne doline je Mlinšek skrbno zbiral, dr. Kmecl pa je izrazil prepričanje, da tudi današnje Velenje, mesto, ki je počasi že malo utrujeno, lahko črpa iz teh zapiskov tako na področju kulture kot gledanja na svet. Končal je z besedami: »Kultura ne sme postati spomin na samo sebe, biti mora sama sebi zvesta.«

bš foto: bm

Z zasedanja zborov velenjske občinske skupščine

Enotni: programa morata ostati v dolini!

Program za poklic električar energetik in elektrotehnik energetik na Centru srednjih šol v Velenju morata ostati. Predlagatelj sporne racionalizacije mreže srednjih šol v Sloveniji — Ministrstvo za šolstvo in šport republike Slovenije — mora ob svoji odločitvi upoštevati argumente za obstoj, zahteve delegatov velenjske občinske skupščine, med katerimi je tudi opozorilo, da je racionalizacijo moč izpeljati šele po sprejetju nacionalnega programa. To so bili osrednji zaključki razprave poslancev občinske skupščine na torkovem zasedanju ob obravnavi sporne ukinitve omenjenih programov na Centru srednjih šol v Velenju. Ukinili naj bi ga (tudi v občini Celje ter še drugod) že v šolskem letu 92/93 in tako prisilili, po sedanjem stanju, okrog 200 srednješolcev za nadaljevanje izobraževanja v Ljubljani ter Mariboru.

nadaljevanje siromašenja in zapostavljanja Šaleške doline ter za korak bližje k ciljem centralizacije največjih središč Slovenije. Razlogov za takšno enotnost, že zaradi prepričanja, da gre za

(Dalje na 3. str.)

Brezposelnost v mozirski občini

Ob zaostitvi — odločni lastni koraki

Stanje na področju zaposlovanja in brezposelnosti se zaostrije tudi v občini Mozirje. To kočljivo zadevo so obravnavali tudi poslanci vseh treh zborov občinske skupščine na zadnjem zasedanju. Razprava je bila burna, vendar v smiselnem sodelovanju med poslanci in predlagateljem, velenjskim zavodom za zaposlovanje.

Poslanci so posebej poudarili, da v svoje klopi že dolgo niso dobili tako dobro pripravljene gradiva, čeprav je seveda stanje povsem drugačno. Razprava je navrgla konkretne smernice za bodoče usklajeno delo med občinskimi organi in ostalimi, zlasti zavodom za zaposlovanje. Potrebni bodo koreniti ukrepi, tudi zato, da bi preprečili zlorabe in zagotovili delo tistim, ki res želijo delati.

Napovedi so namreč črne. Sedanjim približno 600 brezposelnim se priključujejo novi, strah pa zbuja predvidevanje, da bo v

bužnji prihodnosti v treh večjih podjetjih nujno zmanjšati število zaposlenih za več kot 400. Stihije si občina v tem primeru ne sme dovoliti, sama mora storiti odločilne korake in težave ublažiti, pri tem koristiti pomoč zavoda, sredstev za nerazvite, demografsko ogrožene in podobno. V teku je že razpis za 200 novih delovnih mest, sredstva je doslej prejelo 111 prosilcev, izvršni svet pa je skupščini predlagal razpis občinskega posojila, s katerim bi dokaj hitro skušali zagotoviti 400 novih delovnih mest. Razmišljajo o 12 milijonih nemških mk, po 20.000 za vsako delovno mesto, ki pa mora temeljiti na kakovostnem programu, ki zagotavlja vračanje posojila. Poslanci so pobudo enoglasno sprejeli, izvršni svet pa zadalžili, da pripravi program, kriterije in vse potrebno za razpis. (jp)

ŽALEC
tel.: 063/ 713-222

Zasedanje zborov SO Mozirje NIVO dela in predvideva, da bo voda odnesla

V petek dopoldne so se na prvi letošnji skupni seji zbrali poslanci vseh treh zborov skupščine občine Mozirje. Dnevni red posebej obsežen ni bil, je bila pa problematika dovolj pestra in pomembna. Tako so se med drugim seznanili z opravljenim delom pri odpravljanju posledic poplav in z letošnjimi načrti, ki so jih pripravili republiška direkcija za varstvo in urejanje voda, se pravi njena celjska izpostava ter Podjetje za urejanje voda Nivo. Poslanci so bili s pripravljenim gradivom sicer zadovoljni, zlasti zato, ker se je to zgodilo prvič, so pa se predstavniki vodnega gospodarstva kljub temu znašli na zatožni klopi.

Preveč je namreč bilo in je še nesmotrnih posegov, nepotrebnega zapravljanja skupno zbrane denarja, razburjanja ljudi in še česa, nevarnost vnovičnih poplav ob le malo višji vodi pa kljub vsem posegom (ali prav zaradi njih) še ostaja. Poslanci so ostro zahtevali natančne račune in odgovore do naslednjega zasedanja, saj v razgretim ozračju v petek nanje niso mogli računati. Izgovori predstavnikov vodnega gospodarstva so bili tako nespretni in neresni, da so grozili s »prekinitvijo pogovorov«, kar nikomur ne bi bilo v korist in zadoščenju.

V celoti nesprejemljiva je trditev, da je za 20 centimetrov višji Delejev jezik nad Mozirjem (mimogrede: zaradi tega je v veliki nevarnosti Savinjski gaj z naseljem Loke, zaradi tega bodo nujni dragi posegi v strugi Savinje nad njim) kriv občan, ki je k temu nagovarjal izvajalce. Sveta preproščina — kaj pa projekt, stroka, izvajalec, nadzor nad njim? Na vso nesrečo še kar sami sebe nadzirajo, saj strokovne služne izvajalca opravljajo naloge za izpostavo ministrstva in podobno. Nesprejemljiva je ugotovitev, da je voda nepredvidljiva in zato včasih tudi kaj odnese; nesprejemljiva je »strokovna« ugotovitev, da je upravičenost naložbe v nek objekt (za katere-

ga so predvideli, da ga bo voda slejkoprej odnesla!) odvisna od trajnosti in učinkov tega objekta. Gre za nasip v Spodnji Rečici, ki ga je kljub vsem opozorilom voda odnesla drugi dan; za jez na tem mestu še kar naročujejo projekte, mimogrede pa bo voda spodkopala most, nad njim, ki se ga je celo poplava usmilila.

Nesmiselno je naštevati naprej, »razlogov« je nešteto, poplave visijo »v zraku«, povsem na »trdnih tleh« pa je zapravljanje že itak manjkajočih sredstev, tudi solidarnostnih, znova bomo vsi skupaj plačevali — bolj kot po nepotrebnem. Da je nekaj ali skoraj vse narobe in da je bila zmeda popolna, je poskrbel poslanec iz Luč, ki je glasno zatrdil, da Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane v Lučah in okolici opravlja delo prvočasno, kakovostno, v vsakdanjem stiku z ljudmi, pa čeprav se sooča vsaj z enakimi problemi kot Podjetje za urejanje voda iz Celja. Je ob tem sploh kdo še lahko pameten in mirnega duha? (jp)

**SDP
VELENJE**
854-381

Mesec kulture v občini Mozirje

Kulturnih prireditev, ki se v mozirski občini odvijajo iz dneva v dan, je veliko. Slavnostna otvoritev meseca kulture je bila v Delavskem domu Nazarje, kjer so v osrednjem delu proslave podelili plakete in priznanja najzaslužnejšim kulturnikom občine. Priznanja so prejeli: Štefan Marolt in Mira Kelemen iz Mozirja, Romana Lukovič iz Solčave, Jože Vodušek z Ljubnega, Ivana Žipelj iz Nazarij ter Simona Moličnik iz Luč. Za popestritev programa sta poskrbela mešani pevski zbor PD Mozirje ter gost večera Nace Junkar.

Otvoritev retrospektivne razstave del Božidarja Jakca »Slovenska krajina« je bila v Galeriji Mozirje. Razstavo je otvoril Anton Venek. Poudaril je, kako pomemben kulturno-zgodovinski mejnik je letošnje praznovanje meseca kulture. Prvič ga namreč praznujemo v svobodni domovini. Za popestritev večera je v klavirski izvedbi z glasbo skladateljev visokega baroka poskrbela Maja Holeček, učenka Glasbene šole Mozirje. Obiskovalci, ki jih ni bilo malo, pa so imeli možnost prisluhniti predvajanju glasbe z laserskih plošč baročnih skladateljev Bacha, Haendla ter Vivaldija. Za ljubitelje kulture je bil to večer poln umetniškega užitka, vsekakor vreden imena in ogleda.

Razstava bo predvidoma na ogled do 24. februarja.

M. Mija Pečnik

BREZA

projektira, gradi, vzdržuje
mreže NOVELL
Telefon: 854-476, Trg mladosti 6, Velenje

Novice

Novi produkcijski programi

V Gorenju Servis nadaljujejo z ustanavljanjem tako imenovanih hčerskih podjetij. Prvima takšnima podjetjema, Gorenju Toplotne črpalke in Velcom, se je na začetku letošnjega leta pridružilo 8 mešanih podjetij na področju Bosne in Hercegovine, te dni pa že poteka tudi registracija 10 novih mešanih podjetij Gorenja Servis na področju sosednje Hrvaške. Pripravljajo pa tudi nov predlog za preobrazbo Gorenjevih servisnih centrov na področju Srbije.

Na podobnih osnovah, kot so jih uporabili pri ustanavljanju Gorenja Toplotne črpalke in Velcom, zdaj oblikujejo dva nova produkcijska programa, kot zametek novih hčerskih podjetij. Gre za sisteme varovanja oseb in premoženja ter za klimatske naprave. Načrtujejo tako proizvodnjo kot trženje in montažo omenjenih sistemov oz. naprav.

(vš)

Višje oskrbnine v domu za varstvo odraslih

V začetku tega meseca smo doživeli ne le spremembo prometnih davkov in devalvacijo tolarja, ampak tudi s tema dogodkoma povezane podražitve izdelkov in storitev. Tudi v velenjskem Domu za varstvo odraslih so s 1. februarjem uskladili cene in tako oskrbnine povišali za 14 odstotkov. S povišanjem niso porušili razmerja med rastjo pokojnin in oskrbin, saj sledijo finančnim možnostim oskrbovancev. Tako sedaj dnevna oskrbnina enoposteljne sobe z balkonom znes 318,00 SLT, enoposteljna soba brez balkona 303,00 SLT in v večposteljni sobah 291,00 SLT.

bš

Braslovče v Evropi

Strokovnjaki Hmezadovega inženiringa te dni pripravljajo dokumentacijo o Braslovčah, s katero bodo ta kraj predstavili na Dunaju. Član evropske komisije si je Braslovče že ogledal in ocenil, da so primerne za sodelovanje na tekmovanju, ki ga organizira ta komisija. Med tekmovalnimi kriteriji so najpomembnejši tisti, ki odražajo arhitekturo vasi, kakovost življenja, kulturno dediščino, dejavnost in ekologijo. Ker evropsko komisijo zanima predvsem razvoj vasi, so med kriterije uvrstili primerjavo s preteklostjo. Tako se poleg številnih domačih priznanj Braslovčam obeta še neke vrste mednarodno priznanje, ki bo ta kraj poneslo med najbolj znane vasi v Evropi.

A. Lednik

Ustanovili govedorejsko društvo

V Nazarjah so konec prejšnjega tedna ustanovili Zgornejavinsko govedorejsko društvo. Ustanavljanje društva je vodila in usklajevala kmetijska svetovalna služba, njegov osnovni namen pa je strokovno delo na področju govedoreje, usklajevanje interesov kmetov z interesi rodovniške in selekcijske službe, pomoč pri odkupu pitane govede, plemenskih telic in mleka, pri oskrbi s krmili, reprodukcijskimi materiali in podobno.

(jp)

Nadomestila gasilcem

V mozirski občini doslej niso izplačevali nadomestil pripadnikom prostovoljnih gasilskih društev za čas opravljanja nalog pri zaščiti in reševanju. Kolektivne pogodbe v posameznih panogah jih niti ne predvidevajo, niti ne dajejo pravice do odsotnosti brez nadomestila. Zato je izvršni svet sprejel sklep, da nadomestila in druge stroške osebam, ki dejansko opravljajo naloge protipožarne zaščite v času, ko bi morali delati, zagotavlja občinska gasilska zveza. V slučaju požarov in večjih nesreč večjega obsega bodo sredstva dodatno zagotavljali iz proračunske rezerve in drugih virov.

(jp)

V Rogaški želijo največ

Lanska slabša turistična sezona je sicer nekoliko zavrla tudi načrtovani razvoj v Zdravilišču v Rogaški Slatini, ni pa prekinila njihovih načrtov za nove naložbe. Pri tem ne mislimo le dokončanje raznih igrišč, med katerimi je najpomembnejše igrišče za veliki golf, ampak tudi načrt za gradnjo novega hotela. Pri tem pa bi seveda želeli pridobiti tuji kapital; kot zdaj kaže, naj bi bil to ameriški.

V Rogaški namreč načrtujejo gradnjo sodobnega hotela A kategorije s 500 posteljami. Sobe v hotelu pa bodo take, kakršne zahtevajo gostje najbolj potrebujejo: enoposteljne in sodobno opremljene. V Rogaški pa bodo tudi prenovili sedanji Zdraviliški dom oziroma Grand hotel — uredili naj bi ga v hotel najvišje kategorije.

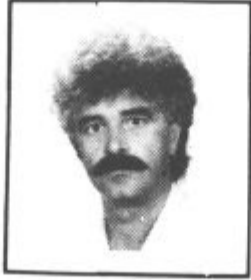
(k)

Vojska spet v Celju

S prvim junijem bodo celjsko vojašnico ob Mariborski cesti spet »zasedli« vojaki. Tokrat sicer vojaki slovenske vojske, vseeno pa s tem niso zadovoljni tisti, ki so želeli, da ta vojašnica nikoli ne bi več sprejela vojakov. Načrti, da bi to vojašnico v središču Celja izpraznili, so namreč bili že prej.

Do prihoda vojakov (v Celju bodo opravili šele drugi del usposabljanja, prvega pa v Slovenski Bistrici) bodo morali vojašnico temeljito obnoviti, da bo primerna za sprejem naše vojske. Obnova je potrebna, čeprav je jasno, da ta vojašnica ne bo dolgo služila kot učni center za slovenske vojake. Morala se bo umakniti iz centra mesta — kam, o tem pa že razmišljajo vojaški organi skupaj s celjskim izvršnim svetom.

(k)

Piše: VINKO VASLE

Demokracija je že po definiciji grozna stvar — draga in zamotana. A ker človeštvo kaj boljšega še ni izumilo, se bomo s tem morali kar lepo sprijazniti in bomo v takšnem vzdušju razkrivali poti in stranpoti naše oblasti. Ker je tudi to demokratično. Nekateri bi sicer najraje prav zaradi tega naše revolucionarne pridobitve odpravili in med drugim trdijo, da je v javnosti vse več nesramnosti, ki z demokracijo nimajo nobene zveze. Tako je moral zaradi neprestanega pogledovanja v njegovo resorno kuhinjo odstopiti minister za trg Maks Bastl, ki je naivno pošiljal milijone v Beograd in ni bil edini. Še več je naših trgovcev in direktorjev, ki so si privoščili podobne avanture češ, da je politika eno, trgovanje pa drugo. Kar povsem drži, če trguješ s poštnjaki. In so naša podjetja ostala brez težkih denarcev, v Srbiji se pa samo režijo.

Emona ekspres

Udba vas opazuje

Eden od najnovejših škandalov, ki ga zlasti rolajo po hrvaškem tisku, je podatek, da so nekatera slovenska podjetja v vzpostavljanju trgovskih stikov s Srbijo k nam uvažala tudi vojni plen, ki so ga Srbi pobrali Hrvatoma. To še posebej velja za 38 bikov, ki so pripotovali v naše klavnice iz ene od okupiranih hrvaških farm. Da trgovina ne pozna meja, nam priča tudi podatek, da pri nas najbolj služijo podjetja, ki izdelujejo krste in jih izvažajo preko Madžarske v Srbijo.

Kakšni časi, takšna trgovina. Nekateri zdaj kričijo, kje sta etika in morala, ki pa je v trgovini očitno ni.

Ce bi bili, potem neko naše zasebno podjetje, ki je v lasti pomembnih oblastnih mož, ne bi iz Hongkonga uvozilo ponarejenih Levisovih kavbojk, jih prodalo velikemu slovenskemu družbenemu podjetju, ki je vse skupaj izvozilo trgovcu v sosednjo Avstrijo, ta pa je kavbojke prodal kot originalne, dokler ga niso odkrili.

Vprašanje, ali gre za prekoračitev morale zadeva tudi zgodbo direktorja nekega uglednega ljubljanskega gradbenega podjetja, ki je na stroške firme svojemu psu dal sezidati komfortno pasjo uto, ki bi je bil vesel tudi kakšen naš brezdomec. Ta ista firma prodaja svoja stanovanja na trgu po oderuških cenah, o njihovi kakovosti pa je bolje molčati.

Kaže, da je bila direktorjeva pasja uta vendarle grajena po standardih, če že stanovanja za trg niso. Kar pomeni, da njegovo podjetje vendarle zna dobro zidati, če hoče. Žal kot kaže samo pasje ute, ljudje bodo še malo počakali.

Zelo zanimivo je tudi vprašanje, ali bi zahteva po obelodanitvi sodelavcev slovenske udbe predstavljala družbeno higieno in ali je prav, da Bavčar to stori. In če bi to kaj prispevalo k razvoju naše demokracije. V zadnjem času na našega policijskega ministra letijo ostre kritike, ker imen Špicljev ni pripravljen objaviti, kot so to storili na primer v

bivši vzhodni Nemčiji in imajo zdaj »katarzo« — ljudje so lahko ugotovili, da so z znamenito tajno policijo Stasi sodelovali strankarski funkcionarji, parlamentarci, pesniki in pisatelji, hčere, sinovi, očetje, matere, tete in strici. Celo na Hrvaškem, kjer prav tako skrivajo sodelavce tamkajšnje politične policije, so objavili podatek, da je udba le-te plačevala iz proračunskih sredstev, ki so bila namenjena kulturi.

Seveda bi bilo zanimivo vedeti, ali je ta hip kdo na oblasti, ki je bil na plačilnem spisku državne varnosti, ali je kdo od parlamentarcev bivši policijski konfident, ali takšni sedijo na direktorskih mestih pomembnih podjetij, je kakšen naš pesnik poleg pesmi pisal še kakšna zaupna policijska poročila itn. Toda, ali je to kaj več od človeške radovednosti in ali bi objavljena imena in priimki pripomogli k »družbenemu očiščenju«, kot trdijo zagovorniki tega pristopa? Tisti bolj previdni se namreč sprašujejo, koliko resnice je naš narod ta hip sposoben prenesti!

Resnica pa je v policijskih arhivih.

Celjsko območje

Za ceste zmanjkuje denarja

Če držijo besede prometnega ministra Marjana Krajncja, potem za ceste v Sloveniji že dolgo nismo namenili tako malo denarja kot ga bomo letos. Glede na znano kritičnost tega ministra pa seveda nimamo prav nobene osnove, da bi dvomili v njegove besede. Iz proračuna naj bi namreč za ceste letos namenili 140 milijonov dolarjev. Da vidimo, kaj pomeni ta številka, naj zapišemo, da smo leta 1989 porabili v Sloveniji za obnovo in gradnjo cest 350 milijonov dolarjev. Hud padec — ni kaj.

Ob takem pomanjkanju denarja pa zadnji čas izredno veliko govorimo o gradnji cest. Ne le o tistih odsekih, ki jih pri nas močno potrebujemo, ampak mora naša oblast prisluhniti tudi hrvaškim željam in zahtevam, ki želi presekatiti svojo zaprtost proti Italiji in Avstriji. Nas pa seveda najbolj zanima, kakšne so možnosti, da rešimo nekaj cestnih vozlov na širšem celjskem območju, oziroma ozkih grl, ki kraje tega območja potiskajo v prometno osamo.

Pogodba za gradnjo podaljška Slovenike od Arje vasi do Vranskega daje upanje, da bodo to cesto vendarle začeli kmalu graditi. Ali bo to res čez 133 dni, kot nekateri odštevajo po napovedi nekaterih naših vodilnih mož, ali malo kasneje niti ni tako pomembno, pomembno je, da vsi potrebni postopki res tečejo, kot morajo. Spomladi naj bi tudi začeli odstranjevati izredno ozko grlo v Tremarjih, kjer bodo namesto podvoza, ki ga vedno zalije

že malo večja voda, zgradili nov skoraj dvokilometerski nov pas magistralne ceste. S tem naj bi odpravili eno izmed ozkih grl na tej magistralni cesti, ki ne le naše kraje, ampak vso Koroško in Štajersko povezuje s kraji ob Savi in Dolenjsko.

Za Velenjčane pa je seveda izrednega pomena obnova ceste, ki od tod vodi proti Koroški. Kot vse kaže, bo obnova Hude luknje morala letos še počakati. Na tem koncu ima namreč zdaj prednost slovenjegraška obvoznica, Huda luknja pa naj bi sledila celo šele po radeljski obvoznici. Če se morda ne bi našel kje kakšen stric, ki bi primaknil denar za to zahtevano delo.

Na denar iz raznih tujih virov se namreč pri gradnji cest

pri nas veliko zanašamo. Vendar pa pri teh v Sloveniji še nimamo razčiščenih vseh stvari, pa se tako pri pridobivanju kapitala zatika. Res pa je tudi, da so neresni tudi nekateri tuji ponudniki, ali pa želijo preveč. »Koncesionariji« se zanimajo tudi za ceste med Celjem (Vranskim) in Ljubljano, kot seveda za podaljšek Pyhrnske avtoceste na našem ozemlju. Tudi gradnja te je pomembna za naše območje, predvsem za vzhodni del. Nekateri se še vedno zavzemajo, da je ne bi zgradili po najkrajši trasi od Maribora proti Zagrebu, ampak da bi šla delno po sedanji Sloveniki in se šele pri Rogaški Slatini usmerila proti glavnemu hrvaškemu mestu. S tem bi se ta cesta približala našim turističnim krajem kot sta Rogla in seveda zdraviliška Rogaška Slatina.

(k)

Savinjsko - šaleška naveza

Kultura naša — tudi vsakdanja

Pa smo ga proslavili! Prvi državni kulturni praznik namreč. Že prej smo ga sicer slavili, ni pa imel ta praznik še tiste sklepne pike na i. Ni namreč bil dela prost dan. No — tudi letos je bil glede tega bolj polovičarski, saj je bil praznik na soboto, ko imamo tako zvečine prosto. Ampak morda je tudi v tem nekaj simbolike, saj se tudi obravnavanju naše kulture lotevamo bolj polovičarsko.

Pa vendar bi bilo prav, da bi to našo nesrečno kulturo pripeljali v vsa najrazličnejša področja, ne le v kulturne hrame. Malo več kulture ne bi nikakor škodilo poslanecem raznih vrst in ravni, da bi malo bolj spoštljivo govorili o svojih soposlancih, če že o nasprotnih strankah ne morejo govoriti kulturneje. Kultura pa bi morala seči še

malo višje in se sprehoditi med ministri. Za marsikoga namreč ni dovolj, da ga sreča pamet — tudi kultura bi ga morala srečati. S tem pa še ne mislim, da je kulturni tisti, ki se mašno oblečen odpravi na kakšno kulturno prireditev; še posebno ne, če ga po dolžnosti čaka slavnostni sedež.

Kultura bi morala tudi pogosteje sesti v klopi raznih drugih sestankov in zborovanj, pa čeprav je res, da ob stiskah ljudi, ki se borijo za golo preživetje, marsikdo pač ne more več paziti niti na kulturno izražanje. V vražjih razmerah pač pogosteje spregovori hudič. Ta pa s kulturo nima nič skupnega.

Ob zadnjih znižanjih prometnih davkov, ki so v glavnem prinesli nova zvišanja cen (taka telovadba je nekaj

povsem lastnega le nam) je tudi ob prodajnih mestih morala kultura stopiti korak nazaj. Kupci so namreč vedeli povedati toliko krepkih in nekulturnih besed, da si je kultura tam kje v kotu zatiskala ušesa. Ampak ob tem, kar je poslušala, je morala kar priznati, da imajo ljudje prav. Pa se je odločila počakati drugo priložnost, da bo množičneje vstopila v prodajalne. Trudila se je sicer, da bi segla vsaj do nekaterih neposrednih prodajalcev, ki za take cenovne akrobacije niso nič krivi, da bi vsaj na tok način poskušala delno zgladiti spore, pa ji tudi pri tem ni uspelo.

Zdaj, ko je kulturni praznik tudi uradno državni praznik, bi seveda lahko končno tudi udeležili besede, da mora priti kultura tudi na ceste.

V promet. Med pešce in vozničke. V sporih zaradi nakupa nekaterih luksuznih vozil se je sicer predpraznični čas začel slabo, ampak pri tem ostaja upanje, da se dobro konča. Pri tistem »kultura v prometu« pa mislimo seveda na to, da bi moralo biti na pločnikih in seveda za volani več pravih pešcev oziroma voznikov, pa manj oslov, bikov, opic, slonov in drugih živali. Če namreč zdaj poslušamo obnašanje nekaterih v prometu, vidimo, da vozi vozila le malo ljudi. Da o pešcih ne govorimo.

Ne glede na to, kaj si mislimo o kulturnem ministru, bi se kultura torej le morala udomačiti med nami. Kako se bo pa res, je odvisno tudi od odločitev, ki s čisto kulturo nimajo nič skupnega. Pa vendarle močno vplivajo na to, kako kulturno se ljudje obnašamo.

(Kr)

Z zasedanja zborov velenjske občinske skupščine

Enotni: programa morata ostati v dolini!

(Nadaljevanje s 1. str.)

ne glede na strankarsko pripadnost, je pri sporni odločitvi ministrstva precej: od uspehov, kakovostnih kadrov na centru, opreme, 34-letne tradicije... Če se to ni dovolj pa bi moralo biti predlagatelj racionalizacije mreže šol deljstvo, da tovrstni kader še vedno potrebujejo vsaj v treh največjih podjetjih v velenjski občini: Gorenju, Rudniku, Tešu.

Zato poslanci pričakujejo, da se bodo proti ukinitvi izrekli tudi tu (na Rudniku so se menda že odzvali). Resnici na ljubo, so delegati poudarili v razpravi, pa je treba priznati, da bi programe, predvidene za ukinitve, lažje brnili, če bi imeli za to trdno osnovo v dolgoročnem razvojnem načrtu občine. Tega pa še vedno ni, odgovornost za to pa nosi občinski izvršni svet. V široko zastavljeno akcijo podpore za ohranitev omenjenih programov na

centru se bodo vključile tudi stranke, ki bodo o zahtevi obvestile še republiško vodstvo.

Vse kaže, da tržno gospodarstvo prodira tudi na področje vzgoje in izobraževanja, na področju vzgoje in varstvo predšolskih otrok pa so zaenkrat na obzorju le manjše spremembe. Prej zapisano trditev prinaša osnutek odloka o organiziranju javnih zavodov, ki so mu delegati na tokovnem zasedanju namenili kar nekaj časa. Od 1. marca dalje, ko naj bi organizacijske spremembe stopile v veljavo, Viza Velenje kot enovite delovne organizacije na področju vzgoje in izobraževanja v velenjski občini ne bo več. Ostale pa bodo osnovne šole kot samostojni zavodi. Kaj to pomeni? Da bodo sedaj te morale same skrbeti za kakovostno izvajanje programa, za kadre, finance... Kaj pa bo z delavci strokovnih služb Viza pa bo odvisno od novih republiških standardov

in normativov. Poslanci so podprli težnje o umnejšem gospodarjenju tudi na tem področju, hkrati pa se zavzeli za ureditev šolskih okolišev, dogovorjenih s šolo in krajem.

Ze zaradi znanih pripomb in dvomom Zelenih Velenja o ureditvi rekreacijskega območja Jezero, za območje urejanja z oznako R4/4 v Velenju je bilo jasno, da bo pri obravnavi predloga odloka o ureditvenem načrtu omenjenega območja prišlo do zapletov. In temu je res tudi tako bilo, vsaj za družbenopolitični zbor lahko to trdimo. Z amandmaji delegata krajevne skupnosti Skale, ki jih je sicer predlagatelj z rahlimi popravki sprejel, poslanci zboru niso bili seznanjeni. Po obrazložitvi so jih nato sprejeli, povsem drugače pa je bilo z na seji podanimi 15 amandmaji na omenjeni odlok Zelenih Velenja. Po pridobitvi petih podpisov delegatov za obravnavo na seji, je

potem predlagatelj ocenil, da je treba na podane amandmaje sistemsko in dovolj strokovno odgovoriti. Glede na čas, razplet dogajanja, uro (15.), na obtožbe poslance Vaneta Gošnika, da je občinski izvršni svet pri tej zadevi spet ravnal protizakonito, je predsednik družbenopolitičnega zbora Marjan Gaberšek povzel modro potezo. Prekinil je razpravo z obrazložitvijo: »Zaradi nezmožnosti tvornega obravnavanja zadeve, glede na uro, predlagam imenovanje posebne komisije, ki bo najprej uskladila vse sporne toke s predlagateljem odloka, nato pa sodelovala še v usklajevalnem postopku z obema zboroma (ta sta namreč predložili predlog odloka z amandmaji KS Skale-Hrastovec, sprejela). S to obrazložitvijo so se delegati družbenopolitičnega zbora strinjali kot tudi s predlogom, da bi za torkovo zasedanje predvidene točke dnevnega reda obravnavali po skupnem zasedanju zborov občinskega parlamenta v torek, 18. februarja.

Mimogrede, na tej seji naj bi glasovali o razrešnici — velenjskega občinskega izvršnega sveta. Sejo bodo začeli ob 8. uri. (tap)

Pomoč beguncem z drugega zornega kota

V stiski spoznaš prijatelja, prvi star pregovor. Takih prijateljev, ki so bodisi s hrano, obleko ali denarjem poskušali lajšati bolečine, bodo nesreče, strah pred jutrišnjim dnevom beguncem iz sosednje Hrvatske, je bilo v velenjski občini, v širšem slovenskem prostoru, pa tudi v tujini kar precej. To je vsekakor več kot le hvalevredno. Žal, tolažba, da so še kje doma dobri ljudje, razkriva drugo, neprijetno plat medalje. V čem je stvar? Pomoč, ki prihaja za begunce iz različnih naslovov in različnih krajev. Če je ta prejemnikom vsaj za kratek čas polepšala bivanje pod začasno streho nad glavo, pa je zakulisje povsem drugo. Vsaj tako zatrjujejo na občinski organizaciji Rdečega križa, kjer so v zadnjem času morali »vzeti« v zakup kritike, nejevoljo, nezaupanje... Upravičeno ali ne? Odločni ne podkrepljujejo na prej omenjenem naslovu z nekaterimi dejstvi.

V občini Velenje se pojavljajo organizacije, skupine, združenja in tudi posamezniki, ki organizirajo zbiranje pomoči za prebivalce krajev prizadetih območij v sosednji Hrvatski. Občinska človekoljubna organizacija seveda ob vsem tem ni stala ob strani, ampak se je v aktivnosti vključila z aktivisti na terenu. Tako je »na primer« krajevna organizacija RK Gorenje zanje zbirala hrano, ob tem zbrala še 12 tisoč tolarjev pomoči v gotovini, tudi prehrabeni paketi človekoljubne organizacije Šentilja, Raven, Zavod denj so pri reševanju tovrstnih zagat še kako prav prišli. »Nič ne bi bilo narobe,« zatrjuje predsed-

nik občinske organizacije Rdečega križa Velenje Stane Žula, »če dela vsak po svoje — brez vednosti enega in drugega. Le hudo narobe so nepravilnosti, ki niso primerne časa, ne razmeram. Čudna dogajanja pa mečejo slabo luč na najbolj poštenega.«

Vzrok slabi volji, nezaupanju in nezadovoljstvu botruje evidenca o številu beguncev, prejeti pomoči na omenjeni organizaciji. V drugih organizacijah (Karitas), kjer je skrb za sočloveka prav tako ena od prednostnih dejavnosti, tega naj ne bi počeli. Tako se kaj rado dogodi, da dobi nakateri pomoč iz več naslovov, zopet drugi le z enega. In slaba volja, nezaupanje... je tu. Za nameček pa — po mnenju so govornika — ljudje zamenjujejo Karitas, Rdeči križ in še koga.

Da nesrečo drugih znajo nekateri obrniti sebi v prid, na žalost, tudi ni nič novega. Lep primer za to so prehrabeni paketi in boni, ki grede tistim dobrim ljudem, ki so begunce vzeli na svoje domove. Ni namreč tako redek pojav, da nekatere družine predvsem iz republik bivše Jugoslavije dvignejo bone in paket začasne družinske člane, čeprav ti ne živijo skupaj z njimi pod isto streho že nekaj časa. Do tovrstnih spoznanj so pri Rdečem križu v Velenju prišli ob izpolnjevanju novih evidenčnih kartončkov o vojnih beguncih, kjer je treba priložiti tudi potrebne osebne dokumente začasnih stanovalcev.

Gotovo bi se ob že zapisanem našla še kakšna cvetka, toda naš namen ni bil koga zagovarjati oziroma obtoževati, ampak bolj opozoriti na napake, dokler je še čas.

Gorenje Glin

V Ivorni trajnih viškov ne bo

Z iskanjem najboljših možnosti za normalno delo in proizvodnjo se pospešeno ukvarjajo tudi v nazarski lesni industriji.

Zaloge lesne surovine kljub zimskemu obdobju v teh dneh niso kritične, na mesrečo pa takšne težave veljajo pri oskrbi s potrebnim lesom za tovarno ivernih plošč. Občasno tako mora na čakanje del delavcev, vodstvo podjetja pa posebej poudarja, da trajnih viškov delavcev v iverni ne bo. Razlog za taakšno trditev je visoka učinkovitost tega obrata ob majhnem številu delavcev, trenutne težave ppa izvirajo od drugod. Ve štiri slovenske tovarne ivernih plošč so o se namreč na-

enkrat znašle v enakih težavah. Oskrba s surovino je bila namreč s 30 odstotki vezana za dobave iz Hrvaške in zlasti Bosne in Hercegovine.

Razmere so takšne kot so in surovine od tam ni. Prvič je ni zaradi neurejenega prometa z denarjem s tem področjem, drugič in zlasti pa na to vplivajo izjemno visoki prevozniki stroški, ki so pogojeni z velikim tveganjem. Vse skupaj dodatno otežuje izguba trga bivše Jugoslavije, kar bi iverno prizadelo tudi, če bi dela-

la s polno močjo. Vsa prizadevanja v tem času torej namenjajo usklajevanju nabavnih možnosti in prodajnih potreb. To in še marsikaj drugega je razlog, da se borijo za večji izvoz. Predlani je Glin izvozil 18 odstotkov proizvodnje, lani že 30, letošnji načrt pa je podvojen, se pravi 60 odstotkov.

Naslednji problem je proizvodnja strešnih oken in podstrešnih stropnic v obratu Poljskava. V tem tednu so na čakanju vsi de-

lavci. Vzrok je trenutna izguba trga bivših republik, na katerem so potrebe še velike, izvoznih možnosti za njihove izdelke pa zaradi monopola na evropskem trgu skorajda ni. V Poljskavi je zaposlenih 83 delavcev, njihovo število pa bodo morali zmanjšati tudi, ko se bodo razmere uredile in sicer za dobrih 20 odstotkov. Ostale ukrepe za boljše gospodarjenje za celotno podjetje še pripravljajo.

(jp)

Pomoč tudi za socialno ogrožene občane

Ob nadaljnjem padanju življenjske ravni zategotanje pasu ni več najbolj učinkovita metoda preživetja. O tem dovolj zgovorno priča vse večje število občanov, ki trkajo na vrata Centra za socialno delo Velenje ali občinske človekoljubne organizacije.

Zaradi pomanjkanja denarja poskušata sedaj socialno ogroženim občanom ti ustanovi pomagati z dodelitvijo enkratne pomoči v obliki paketa. V njem so poleg sredstev za osebno nego petčlanske družine še olje, sir, govedina, sladkor in fižol. Omenjeni paket lahko dobijo občani, upravičeni do enkratne pomoči, na sedežu občinske organizacije Rdečega križa Velenje. Dobili pa ga bodo na osnovi predloženega priložila centra.

100 paketov je za te namene Republiški Rdeči križ že poslal. Od 23. januarja letos dalje pa se je z njihovo vsebino oskrbelo že 25 družin iz velenjske občine.

Milan Cajner, direktor GG Nazarje

»Špekulanti bodo spravili kmetije na kant!«

Zakon o prometnem davku, ki je pričel veljati 1. februarja, je sprožil val ogorčenja in razočaranja, saj posredno in neposredno prizadeva vse državljane Slovenije. Gozdarstvo je na ta način pred dokončnim zlomom, lesna industrija, tudi v Nazarjah, pa od tega ni daleč. Kaj o tem meni direktor GG Nazarje Milan Cajner?

»Napor zakonodajalca, da bi se tudi na tem področju približali Evropi, se je precej ponesrečil. Zaradi kaotičnih razmer v parlamentu in zaradi nesposobnosti vlade pač ni mogoče več pričakovati nobene čvrste in trajne zakonodaje. Seveda je v tem zakonu poseben primer proomet z gozdnimi sortimenti in z lesom v celoti. Nevzdržno in nelogično je, da gozdni sortimenti in les niso več reprodukcijski material, ampak končni izdelek, za katerega se prometni davek obračunava od vsakega prometa v verigi v celoti. To je v popolnem nasprotju z evropsko zakonodajo, saj so proizvajalci v reprovvergi v povsem neenakem položaju.«

Se za vsem tem skriva kakšen poseben namen, saj je nerazumljivo, da zakonodajalec tega ne bi znal predvideti?

»Prvi namen vsekakor je, da bi se tem prometnim davkom nadomestili nezakonito odpravljeno biološko amortizacijo v letu 1991, v drugi vrsti pa ne gre spregledati dejstva, da je gozdarstvo vendarle politična ovira sedanji vladi, ki z vsemi ukrepi, političnimi in ekonomskimi, želi v letu 1992 dokončno obračunati z gozdarji. Zato je povsem razumljivo, da so s tem prometnim davkom želeli postaviti gozdarje v povsem neenakopraven položaj. Žal so s tem v enak položaj postavili tudi lesno industrijo, zlasti pa so praktično onemogočili vsako misel in poskus združništva na področju gozdarstva in prometa z lesom.

Da je temu res tako in da zakonodajalec ni imel povsem čistih namenov, kaže poskus priprave posebnega pravilnika za obračunavanje prometnih davkov, ki po zadnjih informacijah kaže na to, da bodo namen kar najbolj prizadeti gozdna gospodarstva skušali omiliti s tem, da samo obli les ne bo reprodukcijski

ski material, za tak material pa se bo štel žagan les. To je spet nevzdržno in v nasprotju s sprejetim zakonom. Posledice bodo v tem, da bo lesna industrija v reprovvergi žagan les dajala v promet brez obračunavanja prometnega davka, v celoti pa bodo obračunavali prometni davek pri nakupu lesa od lastnika gozda do prodaje končnemu potrošniku, oziroma predelovalni industriji.«

Zelo enostavno vprašanje — kaj sedaj?

»Gozdna gospodarstva so se nujno znašla v nemogočem položaju. Zato ne preseneča dejstvo, da so se praktično v vsej Sloveniji odločili za popolno ustavitev prometa z gozdnimi proizvodi.

To je storilo tudi naše gozdno gospodarstvo, tudi Lesni industriji Gorenje-Glin, sedaj čakamo na nadaljnje rešitve. V tem prehodnem obdobju se bomo odločili za obliko, ki v bistvu ne bo motila gozdne proizvodnje, to pomeni, da bomo les z delovišč kjer to narekuje proizvodni proces, odvažali na skladišče, lesni industriji pa ga do nadaljnjega ne bomo dajali v promet.

Ker prometni davek ni prizadel le gozdarjev, ampak tudi družništvo, lahko pričakujemo, da bo že na prvem zasedanju parlamenta vložen amandma, možnosti za spremembo pa so vendarle majhne. Če bo zakon obveljal na daljši rok, bo to pomenilo, da bodo lesni trgovci (zlasti z lastno predelavo), se pravi špekulanti, v popolnoma privilegiranim položaju in se bo praktično ponovila zgodba iz obdobja 1924—26 in 1934—36, ko so lesni trgovci s svojimi žigami spravili na kant številne slovenske kmetije.«

(jp)

MOJA DRAGONALA**Na mestu voljno!**

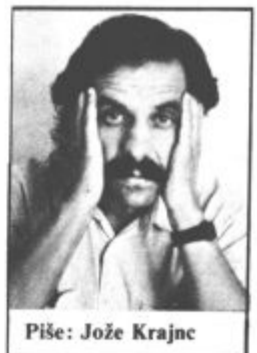
Kar na začetku in naravnost bi rad priznal, da mi smisla in pomena slovenskega kulturnega praznika nikdar ni bilo dano prav razumeti. Najprej me je begal datum. Zakaj za vruga dan Prešernove smrti? Ali ne bi bilo za pristno človeško naravo bolj običajno in primerneje, da bi častila dan rojstva velikega poeta, če se ji že zdi, da kaj takega mora praznovati? Sploh pa se brez zadržka prištevam k tistim, ki so — kot bi rekel zagrižen pristaš tega kroga Tone Partljič — sveto prepričani, da se kulture ne da praznovati. Lahko jo le živiti. Potemtakem me je povsem upravičeno metalo od radovednosti, ko sem ugotovil, kaj neki bo mlada slovenska država počela z 8. februarjem sedaj ko je to njen državni praznik.

Absurd se mi namreč zdi

popoln. Država si uzakoni dela prost praznični dan, da bi izkazala dolžno čast nečemu, kar preostalih 364 dni v letu nepremišljeno in mačehovsko pometa v tisti kot svojega zaplankanega dvorišča, kamor se odlaga odvečna navlaka. Približno tako je! Seveda se zavedam, da so njene gmotne možnosti omejene, kakor so in da kulture zatorej ne more pitati z veliko žlico. Toda jasno mi je tudi, da ji dobrih želja in pravnega odnosa do nje ne kažeš le z denarjem, ki ji ga odmerjaš.

Hrepenel sem torej dočakat ta veseli dan kulture po novem in ga dočakal. V slogu! Počutil sem se kot veliki umetnik Generali. Navicec najvišjega razreda! Upal sem namreč, da bomo s prežvečenim vznesenim refrenom o »prvem državnem praznovanju kulture v samostojni Sloveniji« vsaj

ob tej priložnosti opravili na hitro in mimogrede, potem pa se — če smo si že vzeli prost dan zanjo — lotili kajpak kulture. Po novem. Da se tisti, ki so za to poklicani in plačani ne bodo izogibali nujnim in še kako koristnim debatam na to temo zgolj zato, ker jih je sklicala napačna politična stranka. Da mnogi, ki so pomembne persone v dežurni oblastni garnituri, usode nacionalne kulture ne bodo objokovali v slavnostnih nagovorih na proslavah, kjer prepričujejo že prepričane, ampak da bodo svoj glas učinkoviteje zastavili na delovnih sestankih organov, katerih funkcij narij so. Da bo vse skupaj vsaj počasi pripeljalo do tega, da se bomo nemara že ob letu 8. februarja sami sebi zdeli smešni, kot se na dan žena dogaja moškim (vsa čast izjemam) natanko

Piše: Jože Krajnc

mesec dni pozneje. Da... Toda nič takega se ni zgodilo. Kultura po starem in njeno čaščenje tudi. Še sladkosti delovne prostosti se ni dalo užiti na račun kulture. Bila je sobota, ko večina tako ali tako ne dela, prihodnje leto pa bo na nedeljo še slabše. A vsaj nekaj je bilo drugače kot doslej.

Za goste osrednje republiške slovesnosti v Ljubljani so pripravili kulinarčno bogat sprejem, kakršnega doslej še ni bilo. Torej se le premika, čeravno v popačeno smer. Snovalcem takšne vsebine »praznovanja« kulture zato predlagam, naj si vzamejo še kak dan prosto. Lahko tudi teden, mesec, leto, kaj vem... Zaradi mene so »voljno« za zmeraj.

BORZA VREDNOSTNIH PAPIRJEV

Vsekakor bo tudi v letošnjem letu dogajanje na področju monetarne politike zelo pestro. To potrjujejo tudi zadnji dogodki, saj se je vrednost tolarja v dobrem tednu spremenila kar trikrat, seveda navzdol v primerjavi s »trdo« valuto.

Očitno tolar postaja valuta s stalnim drsečim tečajem. Kljub temu pa ni pričakovati porasta cen vrednostnih papirjev, saj je likvidnost celotnega gospodarstva slaba in v kratkem času ni pričakovati izboljšanja.

V tem tednu prihaja na Ljubljansko borzo vrednostnih papirjev novost, ki se imenuje zlato. Pričenja se trgovanje z zlatom, kovanci in medaljoni. Interes za tovrstno trgovanje je velik, še posebej po znižanju prometnega davka na trgovino z zlatom iz 65 % na 10 %. Kot monetarno zlato v nepredelani obliki se štejejo zlate ploščice po 50, 100, 200, 500, 1000 g, ter bloki z minimalno čistino 999/1000. Monetarno zlato v kovani obliki predstavlja jo kovanci z minimalno čistino 900/1000. Pri trgovanju z monetarnim zlatom v nepredelani obliki je najmanjši lot 50 g, pri monetarnem zlatu v kovani obli-

ki pa predstavljajo lot 3 kovanci.

In kakšen je postopek pri trgovanju s plemenitimi kovinami? Lastnik lomljenega zlata, ki ga želi prodati se obrne na borznega posrednika. Borzni posrednik ali lastnik sam, dostavi zlato v topilnico Zlatarne Celje, kjer ga pretopijo v ploščice 999/1000 in teže 50 g. V kolikor lastnik zlata ne želi fizično odnesti, dobi certifikat, ki potrjuje njegovo lastništvo. V prometu bodo tako krožili certifikati z zlato podlago. Dokler je zlato deponirano, se prometni davek v višini 10 % ne plačuje.

LB Splošna banka
Velenje d.d.
Borzni posrednik
Marija Zimšek
tel. (854-251) int. 285
(855-964)

Modna konfekcija Elkroj

Računalniška podpora novim načrtom

Razsežnosti sedanje hude gospodarske krize so komajda jasne in v takšni večplastni krizi, ki je sicer opredeljena, vendar preobsežna, da bi jo lahko obvladalo vsako podjetje zase, je ob vstopu v novo poslovno leto tudi podjetje Elkroj. Ukrepi za oživitve gospodarske rasti so seveda »pristojnosti« države, seveda pa v Elkroju vedo, da je nujno tudi sprejeti notranjih ukrepov, predvsem pa oblikovanje pravih in uresničljivih poslovnih ciljev. Poslovni položaj Elkroja v tem obdobju ni zaskr-

bljujoč, pa čeprav je za njim težko leto preizkušej ob uresničevanju sanacijskega programa, ki so ga skoraj v celoti izvedli, navkljub velikim posledicam poplav, vojne, ukrepov evropske skupnosti in drugim težavam.

Kaj je treba storiti za izboljšanje konkurenčne sposobnosti na domačem in zlasti na tujem trgu je jasno in težko obnem. Letos bodo začeli s poslovanjem delniške družbe Elkroj, ustanovili lastno firmo v Nemčiji, želijo lastno blagovno znamko mo-

skih klasičnih hlač, povečati klasični izvoz, računalniško bodo podprli krojenje in proizvodno-tehnični informacijski sistem, med cilji pa je tudi funkcionalno preoblikovanje proizvodnega procesa v šoštanski enoti.

Kaj to konkretno pomeni? Ob uvedbi 40-urnega delovnega tednika se obseg proizvodnje ne bo zmanjšal; število zaposlenih se bo v Nazarjah povečalo za 81 in v Šoštanju za 35 izključno proizvodnih delavcev; v Nazarjah bodo uvedli novo linijo za moške hlače za domači trg, v Šoštanju pa dve, eno za domači in drugo za tuji trg; količinsko se bo proizvodnja za domači trg povečala za 19 in za tuji trg za 15 odstotkov; za tuji trg bodo izdelali 825.000 hlač, od tega do 30.000 za klasični izvoz; za domači trg bo na voljo 200.000 klasičnih hlač in 70.000 hlač za prosti čas, od tega jih bodo 101.000 proizvedli v Nazarjah in Šoštanju,

ostalo kooperanti; osebne dohodke bodo do marca izplačevali v skladu s sedaj veljavnim zakonom in pravilnikom, naprej pa v skladu s kolektivno pogodbo.

Večjo neodvisnost in varnost na tujem trgu pomeni proizvodnja za sedem dosedanjih in tri nove tuje partnerje. Za tuji trg bo namenjenih 75,3 odstotka izdelkov, zato je v Nazarjah za tuji trg namenjenih 90, v Šoštanju pa 85,8 odstotka zmogljivosti. Na domačem trgu bodo 85 odstotkov izdelkov prodali v Sloveniji, ostalo na Hrvaškem in v BiH, 62 odstotkov slednjega bodo izdelali pri kooperantih.

Zaradi vsega tega bodo morali precej sredstev nameniti za posodobitev in racionalizacijo proizvodnje. Trg Slovenije in delno Hrvaške je seveda omejen, zato bodo domačemu trgu namenili veliko več pozornosti pri spremljanju modnih novosti, želja pa so seveda pravi izdelki ob pravem času in s pravo kakovostjo.

(jp)

Pomembna novost je računalniško podprto krojenje

ŽALSKI UTRINEK

Noge v Evropi, glava v kislem zelju

Žalčani, ki nam ni nič žal, smo zelo veseli svoje uvrstitve med neodvisne evropske dežele. Predvsem upamo na velike materialne koristi, ki jih bomo imeli od Evrope. Da je temu res tako, prič naša neskončna potrpežljivost, ko se ne vžigamo na podpihovanja raznih boljše-ovikov in njihovih podtalnih privržencev, ki nam prišepetavajo, da naj pričnemo metati opeke v okna zgradbe žalske občine.

Danes smo se namenili par besed spregovoriti o poprečni življenjski košarici občinske družine. Govorili bomo samo o hrani, ker za drugo (razen cigaretov in piva) nam žal, verjemite da res, zmanjka tolarčkov. Na mizi se največkrat pojavljata krompir in kisl zelje, za prilogo k temu pa posebej otroci radi prigriznejo socialni hlebček. Vegetarijanstvo postaja način življenja in realna nuja. K sreči je meso tudi nezdravo, posebno svinjsko prekajeno, tako da se pristrčno zahvaljujemo naši vladi, ki nam daljša naša življenja.

Končno je tudi alpsko mleko doseglo ceno, ki je dostojna njegovega turističnega imena. Mleko na sončni strani alp je reprezentativna dobrina slovenske samostojne in neodvisne DRŽAVE in ker je ta država prekleto draga je prav, da je tudi MLEKO drago.

Alpsko mleko je sedaj takšna reprezentančna dobrina za Slovenke in Slovence, kot je parfum CHANEL 5 za Francozinje in Francoze.

Neskončno srečni smo lahko, ker smo letos imeli dobro letino krompirja. Krompir je bi tako zelo poceni, cenejši kot je sedaj semenski krompir. Letos pa smo vendar naredili eno veliko napako, kajti nismo uspeli naučiti naših državljanov kako se da uživati buče, ki so prav tako zelo dobro obrodile. Tako so buče požrli prašiči, ki žal niso končali na naših mizah. Slišati je, da nekatere narodno usmerjene stranke že pripravljajo kulinarčne volilne programe, kjer bodo podučili naše drage volilke in volilce, kako rediti kokiši in paradižnik na balkonih v stolpnih. Za vzor si bomo vzeli Nizozemsko, ki

izkoristi sleherni delček svoje dežele.

Našim otrokom bomo v letošnjem letu postregli s kruhom namočenim v pivu, tistem prodanem brez računov, ki je cenejše. Hrana bo dovolj kalorična, imeli pa bomo tudi drugi izredno pozitiven učinek. Otroci bo-

do zaradi piva manj tečni in bolj zaspani, tako da bomo tiše prebrodili dneve brez mesa in sadnih solat. Pivovarnam svetujemo le to, da dodajo med svojo ponudbo piv, piva z minerali in vitamini, da ne bomo po nepotrebnem kupovali tabletk in drugih poceni zdravstvenih uslug.

Kot zadnji nasvet našim ljubim državljanom in državljanom svetujemo, da v skrajni stiski, ko se bodo izpraznili tudi čebri s kislim zeljem, oziroma se bodo pokvarili zaradi nepravga skladiščenja, kajti bogati viri termalne vode v podzemlju Žalca nam onemogočajo skladiščenje živil v naših kletih, pričnemo MOLITI in se postiti. Če to lahko počenja naš premier in je zdrav kot dren, potem ne bo škodilo tudi nam navadnim smrtnikom, da se vzorujemo po njem in od časa do časa udarimo kakšno lunino hujsanje. Če nam je to zelo težko počenjati, priporočamo molitve trikrat na dan, hkrati pa občasno branje JANINIH receptov, ki nam sicer povzročajo izločanje sline v ustni votlini in želju, vendar hkrati ubujajo lepe spomine na čas počutja sitosti in prenažrtosti.

Do prihodnjic NA SVI-DENJE!

Iz Žalca Gregor Vovk
Foto: Ljubo Korbar

Ogrevanje v mozirski občini

Smog, plin in kumarice

Zamisel o plinifikaciji v mozirski občini ni nova. Že pred leti so tekli pogovori o njej, a žal med večjimi možnimi porabniki zanjo ni bilo posebnega navdušenja, napeljava naložiti zgolj na pleča krajanov pa bi bil prevelik zalogaj. Vseeno razmišljanje o tem niso opustili in so iskali naprej možnosti in načine, da bi zlasti gosteje naseljenim krajem zagotovili primernejše načine ogrevanja, smotrnejše, čistejše, vsem bolj prijazne.

Zvedeli so za velenjsko akcijo v zvezi z zemeljskim plinom in sodelovali v pripravah, po zagotovilih so načrtovalci plinovoda upoštevali potrebe vsaj spodnjega dela mozirske občine. Moč akcij v Velenju je rasla in upadla in ko je začasno spet zamrla so v Mozirju iskali rešitve še naprej. Tako so republikanski strokovnjaki oblikovali tri predloge napeljave zemeljskega

plina, iz vasi Gorenje, s Polzele in — nikakršna utopija ni bila to — visokotlačni vod z Vranskega preko Črete. Žal kaj takega ni bilo zapisanega v nobenem razvojnem načrtu, zato otipljivejši nastop ni bil možen. Zaradi tega in zaradi vnovičnega premajhnega zanimanja pri podjetjih in večjih porabnikih energije, sadov niso rodili tudi pogovori pred tremi leti s Petrolom, ki je ponujal tudi sovlaganja.

Voda novih snovanj ni odnesla, svoje narekujejo tudi potrebe. Primer Mozirja denimo. Z vzpetine nad njim v zimskem času in predvsem konec tedna vidiš le cerkveni zvonik, vse ostalo se duši v dimu in smradu in krajanji si lahko podajo roke s prenekatere bolj znanim onesnaženem. Ponuja se nova rešitev. Mamljiv sistem je ponudilo podjetje Europlin. Nudi na-

mrež celovit sistem napeljav, možnost najema ali nakupa cisterne in končno možnost priklopa na morebitni plinovod. In so z delom in sodelovanjem že pričeli, najprej v vrtarniki Skornšek in stanovanjskih prostorih. Začetne težave so sicer bile, zdaj pa so le vsi zadovoljni in pri tem ne bodo ostali. Dodaten rastlinjak bodo namenili za zelenjavo in v začetku aprila lahko pričakujemo prve zgodnje »savinjske« kumarice. Gre seveda za javno podjetje Komunala, ki s pooblastilom občinskega izvršnega sveta skrbi tudi za javno energetiko v občini in je z omenjeno firmo podpisalo ekskluzivno pogodbo za opremljanje vrtarnij v Sloveniji. Kmalu bodo tako sklenili pogodbi za vrtarniji v Ljutomeru in Radgoni, delo pa se jim obeta tudi v domačih logih. Zanimanje pri zasebnikih se je okre-pilo. Imajo že naročila z

Ljubnega in Solčave, tudi ljubensko Kovinarstvo si želi plin, vendar so razmere trenutno temu preveč nenaklonjene.

In še najnovejše, kar klic z republike bi lahko dejali. Gre namreč za pripravljenost sosednje Avstrije za pomoč in sovlaganja pri večjem izkoristku biomase za energetske potrebe. Zanimivo in pomembno je, da so pri snovanju tega že sedaj precej daleč na gornjegrajski Smreki, kjer bi ob primernih predelavah koristno uporabili lesne odpadke in drugo za ogrevanje Gornjega Grada. Ne gre pozabiti ogromnih količin praha, ki ga na stotine ton zvozi-jo z nazarske Iverne na odlagališče in s tem pravzaprav delajo dodatno škodo. Možnosti torej so, zanimanje raste in še večje bo, če bodo le znali vnovičiti avstrijsko pobudo.

(jp)

Pekarna Petrovič v Mozirju

Obnavljali so peč

Z obnovo parne zidane pekavske peči so v pekarni Petrovič pričeli po novem letu. Prodajalne kruha kljub temu niso zaprli, kruh so dovažali od drugod.

Peč je bila dotrajana, nujno potrebna obnove. V pekarni bi se lahko odločili za zamenjavo stare peči z električno. Ker pa peka kru-

ha z električno pečo ni donosna, poleg tega pa kruh ni tako kakovosten, se za to možnost niso odločili. Prepričani so namreč, da je peka kruha po »maminih receptih« brez uporabe kemikalij ter ostalih aditivov v prvi vrsti še vedno tista, ki daje kruhu njegovo lastno specifičnost in po kateri potrošniki prepoznavajo njihov kruh.

Zaradi prenove peči so zmogljivost povečali od 40 do 50 odstotkov. Tako naj bi v bodoče na dan spekli okrog 1000 kg kruha (13 vrst) ter 2500 kosov peciva in žemljic, pri čemer naj omenimo, da s tem kruhom zalagajo tudi Slaščičarno v Šoštanju.

Obnova omenjene peči je po grobih ocenah znašala 20 tisoč DEM.

Kmetijsko svetovanje

Gospodarsko krmljenje goveje živine

Pri krmljenju je najpomembnejša, da je kvaliteta krme dobra. Kvaliteta krme je odvisna od pravočasnega spravila sena in naslednjih odkosov s travnih površin in koruze za silažo z njiv ter seveda od vremenskih razmer ob spravilu. Najboljšo voluminozno krmo in tudi travno silažo pridelamo, če kosimo travo v fazi letenja, koruzo pa siliramo v fazi polne voščene zrelosti. Če siliramo prezgodaj, se izgubijo hranilne snovi s sokom, ki se izceja, silaža je bolj kisla in je živina ne je rada.

Naslednja pomembna stopnja za gospodarno krmljenje je pravilna sestava obroka. Posebej hitro se odradi pri kravah molznih in prireji mleka. Zelo po-

membna je oskrba krav z beljakovinami, škrobom in z minerali ter vitamini, saj hranilna snov, ki je v obroku v minimumu, določa količino mleka in izkoristek drugih hranilnih snovi. V zimskem obdobju je v osnovnem obroku (kjer nimajo travne silaže, ampak krmijo koruzno silažo in voluminozno krmo) premalo beljakovin. Če imamo na razpolago travno in koruzno silažo in ju krmimo v razmerju 60 % travne in 40 % koruzne silaže, pa se ob dodajanju kvalitetnega sena obrok približno izravna. Enako pomembno, kot je izravnavna beljakovin in škroba, je oskrba z rudninskimi snovmi. Če teh ni, se tudi hranilne snovi ne izkoristijo v celoti. Na območju občine Velenje je izrazito pomanjkanje fos-

forja v tleh, ki so za nameček še kisle reakcije. Zaradi tega je fosforja tudi v krmi malo in je še toliko bolj pomembno dodajanje mineralno vitaminskih mešanice k osnovnemu obroku.

Pri pitancih je situacija nekoliko drugačna. Pri njih je važno, da je krma energetsko bogata in visoko prebavljiva, da dosežemo višji dnevni prirast in s tem krajši čas pitanja (to je tudi bolj ekonomično). Najbolj pogosta krma za pitance je koruzna silaža, ki tudi ustreza prej omenjenim zahtevam. Ker je predvsem bogata z energijo, izrazito siromašna pa z beljakovinami in mineralnimi snovmi (posebej s kalcijem), jo moramo pri pitanju redno dopolnjevati s temi manjkajočimi

snovmi (sončnične ali sojine tropine, pivske tropine, žita, dodajanje ureee v silažno koruzo, itd.). Tudi travna silaža je za pitanje primerna, če je dovolj kvalitetna. Običajno jo moramo dopolnjevati z drugimi viri energije. Primerna je kombinacija travne in koruzne silaže, ker se odlično dopolnjujeta. Če pa koruzne silaže nimamo, pa moramo dokrmeljati kakšno drugo energijsko bogato krmo (koruzni zdrob, pesni rezanci, TL-pit, itd.). Pitance z mrvo, ki je tudi pogosto, čas pitanja podaljša, predvsem zaradi slabše kvalitete mrve. Če je kvaliteta mrve odlična in jo dopolnimo z energetsko bogato krmo, pa lahko tudi dosežemo dobre dnevne priraste.

Lidija Diklić

4. Matjažev pohod na Peco

Planinsko društvo Mežica vabi v SOBOTO, dne 15. FEBRUARJA, na četrti zimski pohod na Kordeževo glavo

(2.126 m.). Višinska razlika pri vzponu znaša 1.667 m. Obvezna pot: Grauf—Riška gora—Dom na Peci—sedlo—normalna de-

sna pot na Kordeževo glavo. Pri vzponu in sestopu bo približno 7 ur hoje.

PD Mežica prireja pohod v sodelovanju z MDO PD Korodške in Savinjske, GRS-postajo Prevalje in koroškimi planinskimi vodniki, ki bodo dajali potrebna navodila.

Obvezna je zimska oprema. Hrana iz nahrbtnika. Napitki v koči.

Vsi udeleženci prejmejo spominski žig, tisti s štirimi opravljenimi pohodi pa tudi bronasto značko Kralja Matjaža.

Zbiranje in odhodi skupin bodo med 7. in 8. uro izpred hotela Peca v Mežici, kjer je tudi možnost parkiranja večjega števila vozil.

Vabi pripravljalni odbor

Na vrhu 2114 m visoke Peco.

Kardeljev trg 1, Velenje

Telefon: 851-476

Trgovina s šolskimi potrebščinami, papirno in usnjeno galanterijo, igračami, ter veliko izbiro pustnih mask za otroke po ugodnih cenah...

LINGUA TEČAJI

1. Za OSMOŠOLCE — priprava na srednjo šolo ANGLEŠČINA 10 ur, NEMŠČINA 20 ur

2. Za SREDNJEŠOLCE NEMŠČINA — dodatni tečaj

Prijave na tel.: 851-232 do torika 18. februarja.

Racionales

d.o.o., Slovenj Gradec — Ob Celjski cesti

ATRAKTIVNO OD 28. 1. DO 28. 2. 1992 POPUST 40 %

in 3 % za nakup nad 100.000,00 SLT

okna »IZOLIR« Lesna I. kval.
vrata »SUMO«, Lesna, različna,
I. kval.

furnirane + obloge »PAMO«, I. kval.

Plačilo z gotovino ali naročilnica st. zadruga pri takojšnjem plačilu.

Dostava do 150 km, če kupite za najmanj 50.000,00 SLT. Količine so omejene.

Informacije: tel.: 0602/41-160, 41-941, faks: 41-063, od 8. do 17. ure, s, sobota od 8. do 12. ure ali GRADBENIK Maribor, Studenci, Sokolska 102, tel.: 062/104-780, JAVOR Kranj, Stražišče, gostilna Benedik, tel.: 064/311-761, 311-161, Logatec, tel.: 061/741-905 od 14. do 18. ure, sobota od 8. do 12. ure.

Z DOBRIM NAKUPOM JE ŽIVLJENJE LEPŠE

POKLIČITE — PRIDITE!

Kozmetični salon

IRIS

Cesta 1/8, Velenje

TEL: 063 856 837

V mesecu februarju vam nudimo **40% popust** na vse usluge!
Vabljeni!

RS MINISTRSTVO ZA DELO, REPUBLIŠKI ZAVOD
ZA ZAPOSLOVANJE, ENOTA VELENJE

RAZPISUJE

JAVNO DRAŽBO

za prodajo odpisanih osnovnih sredstev, in sicer:

kom.	osnovno sredstvo	izključna cena za kom/SLT
2	razmnoževalni stroj GESTETNER	7.000,00
1	podstavek za razmnoževalni stroj GESTETNER	2.000,00
1	zlagalno-sortirni stroj za papir	7.000,00

Javna dražba bo v četrtek, dne 20. februarja 1992 ob 12. uri v prostorih Republiškega zavoda za zaposlovanje Enota Velenje.

Na dražbi lahko sodelujejo ponudniki, ki do dneva ajavne dražbe vplačajo varščino v višini 10 % od izključne cene na žiro račun Zavoda št. 52800-637-55188. Dokazilo o vplačilu varščine morajo ponudniki predložiti pred začetkom dražbe, sicer ponudbe ne upoštevamo. Varščino bomo neuspelemu ponudniku vrnili brez obresti v 3 dneh po končani dražbi.

Uspeli ponudnik mora skleniti pogodbo in izlicirani znesek plačati v 8 dneh po javni dražbi. Prometni davek se obračuna v skladu z določbami Zakona o prometnem davku (Ur. list RS št. 4/92).

Če uspehi ponudnik ne bo sklenil kupne pogodbe ali plačal kupnine v določenih rokih, bo prodaja razveljavljena, varščino pa obdrži Zavod.

Dežurstva

OBČINA VELENJE

V Zdravstvenem domu:

Zdravniki:

Četrtek, 13. februarja — dopoldan dr. Žuber, popoldan dr. O. Renko, nočni dr. Friškovec in dr. Mijin

Petek, 14. februarja — dopoldan dr. Slavič, popoldan dr. O. Renko, nočni dr. Vrabčič in dr. O. Renko

Sobota, 15. februarja in nedeljo, 16. februarja — dr. Žuber in dr. Kozorog

Ponedeljek, 17. februarja — dopoldan dr. Mijin, popoldan dr. V. Renko, nočni dr. Grošelj in dr. Jonko

Zobozdravstvo:

V nedeljo, 16. februarja — dr. Zora Pavlovič, od 8. do 12. ure v dežurni zobni ambulanti.

Lekarna:

Ob sobotah in nedeljah je odprta dežurna lekarna v Velenju z enourno prekinitvijo med 12. in 13. uro.

Na Veterinarski postaji v Šoštanjcu:

Od 14. februarja do 21. februarja — Franc Blatnik, dipl. veterinar, Velenje, Stanetova 47, tel.: 857-875.

OBČINA MOZIRJE:

Na Veterinarski postaji:

Do 16. februarja — Ciril Kralj, dipl. veterinar, Ljubno, tel.: 841-410.

Od 17. februarja do 23. februarja — Drago Zagožen, dipl. veterinar, Ljubno, tel.: 841-769.

TA TEDEN ZA VAS V VELEBLAGOVNICI nama

Na oddelku metraže:

GOSPODINJSKI TEDEN od 12. do 20. februarja 30% popust za nakup posteljne konfekcije, brisač, prtov...

DEGUSTACIJE:

— danes, v četrtek, 13. 2. od 16. do 18. ure degustacija mlečnih izdelkov MLEKARNE MARIBOR

— jutri, v petek, 14. 2. od 10. do 11. in od 16. do 18. ure degustacija mesnih izdelkov Jurij Šentjur in Vina Koper. Ob degustaciji med 16. in 18. uro nagradno žrebanje in nagradne košarice Jurij Šentjur za 5000, 3000 in 2000 SLT.

VALENTINOV PRAZNIK — PRAZNIK LJUBEZNI

V pritličju boste na posebnem pultu lahko izbrali drobna darila in z njimi razveselili vse, ki jih imate radi... Restavracija veleblagovnice Nama vas v petek, na Valentinovo, vabi tudi na VALENTINOVO KOSILO!

Na oddelku pohištva:

— kuhinjske mize in stoli po najugodnejših cenah

Odločite se lahko tudi za kredit SKB z vsemi ugodnostmi gotovinskega plačila!

avtoličarstvo
avtokleparstvo
vlečna služba

VODIŠEK

PETER

Škale 36 a, Velenje

AVTOKLEPARSKE-LIČARSKE USLUGE Z UVOŽENIMI MATERIALI V NOVI LAKIRNI KOMORI

Stranke obveščamo, da imamo spremenjeno telefonsko številko, pokličite nas na št.: 893-600!

Onesnaženost zraka

V tednu od 3. 2. do 9. 2. 1992 so povprečne 24-urne koncentracije SO² prekoračevale dovoljeno dnevno koncentracijo: 125 mikrogramov/m³ za urbana in industrijska območja 100 mikrogramov/m³ za neindust., zaščitena in rekreacijska območja

v naslednjih dneh:

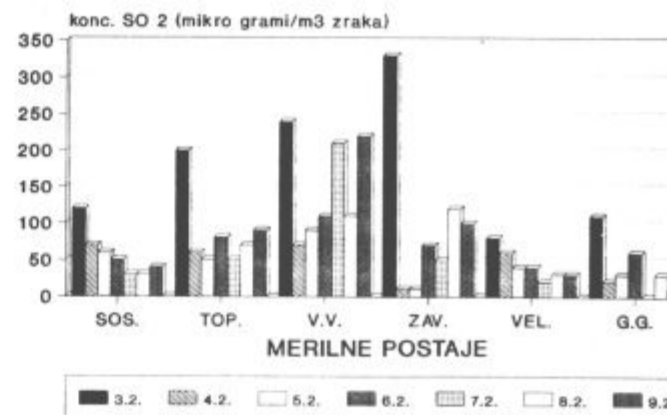
Datum	Merilna postaja	Koncentracija (mikro-g/m ³)
3. 2. 1992	TOPOLŠICA	200
	VELIKI VRH	240
	ZAVODNJE	330
6. 2.	GRAŠKA GORA	110
	VELIKI VRH	110
7. 2.	VELIKI VRH	210
	ZAVODNJE	120
8. 2.	VELIKI VRH	110
	ZAVODNJE	120
9. 2.	VELIKI VRH	220
	ZAVODNJE	220

SEKRETARIAT
ZA VARSTVO OKOLJA

Priloga:

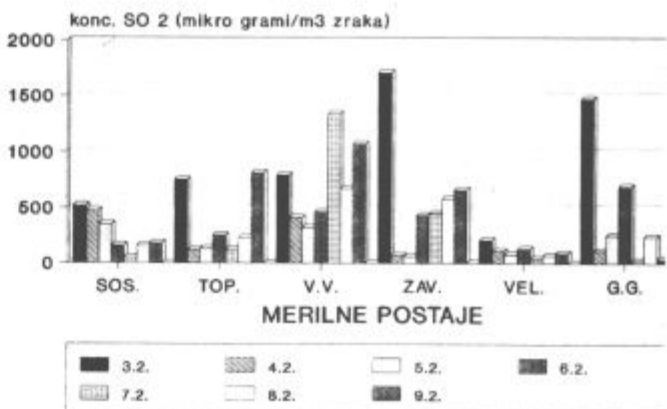
1. dnevne koncentracije SO² — grafični prikaz
2. maksimalne polurne koncentracije SO² — grafični prikaz

DNEVNE KONCENTRACIJE od 3.2. do 9.2.1992

sekretariat za varstvo okolja

MAKS. POLURNE KONCENTRACIJE od 3.2. do 9.2.1992

sekretariat za varstvo okolja

ljubljska banka

Splošna banka Velenje d.d.
Velenje

NOVE VIŠINE MEJNIH ZNESKOV PRI POSLOVANJU S TEKOČIMI RAČUNI IN HRANILNIMI VLOGAMI

Varčevalce obveščamo, da od 10. 2. 1992 dalje veljajo novi mejni zneski pri poslovanju s

ČEKI PO TEKOČIH RAČUNIH

- minimalni znesek, na katerega lahko glasi ček je **300,00 SLT**,
- maksimalni znesek za brezgotovinski ček je **5.000,00 SLT**,
- maksimalni znesek za gotovinski dvig varčevalcem LB v R Sloveniji, ki velja v vseh enotah LB v R Sloveniji je **5.000,00 SLT**,
- maksimalni znesek za gotovinsko izplačilo v enotah PTT in bank, s katerimi imamo sklenjene pogodbe je **2500,00 SLT**,
- imetniki tekočih računov LB Splošne banke Velenje d.d. pa lahko dvigajo gotovino na en ček v okviru kritja na tekočem računu pri vseh enotah LB Splošne banke Velenje d.d.

HRANILNIMI VLOGAMI

- izplačilo iz imenskih vpoglednih hranilnih vlog varčevalcem drugih bank in enot PTT s katerimi ima banka sklenjeno pogodbo o opravljanju storitev, znaša brez primerjave stanja **5.000,00 SLT**.

instor

Podjetje za opravljanje intelektualnih storitev, d.o.o.
63320 Velenje, Efenkova 61, p.p. 96

V sodelovanju z Gorenje Procesna oprema

organiziramo

RAZPRODAJO

Različnih vrst materialov in opreme (vijaki, ležaji, hidravlični in pnevmatski sklopi, jermeni, motorji, reduktorji, mize, itd. . .)

Prodaja bo potekala v podjetju EKO Velenje v dnevih:

— petek 14. 2. 1992 od 8.00 do 17.00 ure
— v soboto 15. 2. 1992 od 8.00 do 13.00 ure.

ZELO UGODNE CENE

Informacije tel. št. 851-141, 852-360, 853-417
ali 855-349 (Gorenje).

SLAŠČIČARNA BEDŽETI

slaščičarna iz roda v rod
slaščičarna sredi POLZELE

Nudimo vam širok izbor okusnega peciva, sladoledov, osvežilnih pijač, pa najboljše sadne kupe daleč naokoli.

Obiščete nas lahko tudi v Prevaljah na Koroškem.

Bedžeti — za slajše življenje

Popravek

V prejšnji številki Našega časa je bilo v reklamnem oglasu za AVTO ROKIS pomotoma objavljeno v naslovu, da je ser-

vis pri Gorenju, AVTO ROKIS d.o.o. Na žarovi 25 v Velenju je pri GORENJU POINT. Telefonska številka 063/855-079.

PRODAJALNA **m&m**
Dragomira Rošar
62382 MISLINJA 170/a
Tel.: 0602/ 55-237

Atelšek
Gostišče

Rečica ob Savinji
Tel.: 063/831-416

IV. nadaljevanje

Izvršeni, izmognani, izčrpani, pretegnjeni se znajdemo sredi nabitega postajališkega vrveža, sredi milijona ljudi, ki nas oblegajo z vseh strani, nudijo usluge, vabijo v taksije, prikolice, na sedeže koles, mahajo z jedilniki, se posmehujejo, kažejo s prsti, pozdravljajo, oprezujejo, zalezujejo. Magdo sem za hip videl na drugem koncu, za glavo višjo od ostalih, (blek njenih smaragd-nih okularjev iz Ulan-Ude), slabotna kot je bila, kako balansira nad rumenokožci. Daretta odvede jo Sovjeti. Midva v neznanu: ogromne široke ceste, nepregledne planjave, aleje, traverze, planote parkov, polje svobodnih smeri, mrgolečih kolesnic,

— oh, Peking —
— dom zatohlih muzejev in tektonskih birokratov, prašnih dvorišč, sesedajočih koč, modernih hotelov, lesenih bungalovov, odročnih poti blatnih rok; labirinti kanalov, uličnih iztekov, arhaičnih zidov, imperialnih palač, mnogoterih vrat, mrkih pasaž, prehodnih trgov, odprtih kuhinj, parnih meglic in sopare na krožnikih, idiomatskih podob na palčkah, spremljajočih restavracij, Tai Ci »plesalcev«, pouličnih prodajalcev, študentov, vojakov, trgovcev, turistov, delavcev, Mao Zedongovih oboževalcev, posvetil, ostarelih »kulturnikov«, vključnih partijcev, uniformirancev, zahodnih investicij, Pierre Cardenskih presenečenj, o Peking — diktator istomernih kazalcev, političnih konzervativcev, mavzolejev, črnoborzijancev, amfiteaterskih partijcev, prekupčevalcev, otrok, rdečih parol, panojev in napisov »ljubimo te«, skritih drogerij, alternativnih medicincev, mostov, križišč, tvojih iger . . .

To vse je Bejing. In še več.
Kraj Kublai kanovskih zavojevanj, Marcovih opisovanj:
»Brezštevilo čudovitih konj je predstavljeno Velikemu Kanu. Vsi tisoči njegovih slonov korakajo v procesiji, pokriti z bom-

Fantastično potovanje

PIŠE: SAŠO TEKAVEC

bažnimi in lanenimi tkaninami, bogato prepletenimi z zlatom in svilo. Izza teh zidov stoji palača Velikega Kana, najbolj prostrana od vseh, ki ste jih kadarkoli videli. Zidovi velikih dvoran so okrašeni s figurami vojščakov in belih ptic, z zmaji, vezanimi iz žlah-tnih niti in draguljev. Na straneh palače, dolgih šest milj, je velika stopniščna rama iz marmornih stopnic, obdana z obzidjem, ki ima dvanajst vrat. Množica prebivalcev in številni hiš v mestu Kanbalu je večja kot si to sploh lahko predstavljamo.

Nekoliko južneje od mesta, ki ga je občudoval Marko Polo, srečam dva Madžara, ki omenjata avtobus št. 20, poceni hotel šezjužneje in probleme s prodajo transibirskega kart. Agencije grozijo konkurenci, oblasti razmišljajo o višji ceni. Prevoz je obupen, plačujeva s feni (kitajski drobiž), ljudje stojijo kot krave na poti v mesnico, glasovi pojejo po zvočnikih, karte se prodajajo kar prek glav čakajočih na sveži zrak. Pročelje Qian Yuan hotela, ki je spominjalo na kulise iz cenenih westernov. Asfaltirana peš-pot ob kanalu umazane reke — bolje rečeno odtok lavine, kjer se med seboj dajejo ribiči. Zelenkasta sluz na gladini. Opoldan. Mikroskopi kupim načrt mesta in krekerje, polnjene s čebulo, prav izvrstne. Konrada ustavi tujec, Francos, Joel po imenu, v komičnem jeziku ponuja ključke svoje sobe hitec razjasniti svojo ihto, s katero nudi prenočišče, TV, preperle žimnice, družbo z veselo Kitajko Li Fang (fonetično-okrajšano: Lif). Namerava se po-

ročiti z njo, drugi teden odhaja v Evropo, potem ko uredi administrativne probleme v birojih za tujce. Ona govori angleško (za Kitajke) odlično, izhaja iz vplivne družine 3000 kilometrov zahodno (mesto Urumqi), kjer merijo isti čas — pekinški. V hotelu naju pričaka cela smetana popotnikov s plitko denarnico — naši stari znanci, pa Indijci in skupinica molčečih v kaftanu. Tretje nadstropje, vegaste stopnice, spodaj dormitory (skupinska ležišča) po 10, midva v sobi po 25, in trenutni spanec pod vekami.

Odprem oči ob sedmih, odprem jih in vidim Kitajsko. Kobinacija mrzle in tople vode v kopalnici, ampak občutek, ljudje! da je to kitajska voda, prežemajoče fascinirano. Potem se napotiš ob uri, ko še večina zahodnjakov spi in sanja o toplem ameriškem zajtrku z bananinimi palačinkami in francoskim toastom ali italijanskimi testeninami, se napotiš na cesto, prijetno lačen najameš kolo, se zavistiš nanj, (mestno karto imaš pri roki, denar pod vetrovko), in vse mesto leži pred teboj — neraziskano, voljno. In veš, da ni smisel v tem, da se (mesece vnaprej) planirano podiš od templja do templja, od kamna do kamna, temveč da se pehaš od restavracije do restavracije, če tako narekuje želodec, od enega prekriška do drugega, če tako želi viharnost pedalo (čeprav so prometni prekriški s kolesom praktično nemogoči — pomemben je samo zvonec, ki nadomešča luč-vid (nepotrebno obračanje glave v mrtvi kot), in parkirna pristojina,

ki jo kasirajo pred veleblagovnicami z urejenimi parkirnimi prostori). Sicer pa je vožnja s kolesom norost in svoboda; kolo je robustno in vzdržljivo, zmožno prevažati tovor tudi preko 100 kg (svinjo ali poročenko in tasta skupaj). Paziti je potrebno edino le na motorna vozila (javna prometna sredstva in japonski avtomobili funkcionarskih foteljirjev), ki imajo absolutno premoč, manj se pazi na pešce, praktično nič. Vsekakor zjutraj kronometriško divjamo in se zvečer vračamo spremljaje . . . in se izgubljam v noči . . . in se dogovorno ustavljam na semaforjih, kjer motri prgišče policajev in vojakov . . . in se izogibamo turistom, ki ekskurzivno videvajo vse, kar se videti da, ekspresno poženejo ves čas za umetnostno-zgodovinsko edukacijo, mi pa za življenjsko-avtentično emancipacijo: se potikamo po neobljudnih četrtih, se hranimo v ljudskih kuhinjah, se oblačimo tradicionalno . . . In kaj nas še dela svobodne? Denar, Denar, Denar! Kraljujemo med rajo z 200 yuani delavske mezde, mi, ki si odrejamo desetkrat več. Npr. ležim na trati pred Great Wall Sheraton Hotel, opazujem razvalino svojih nog (preziram te vojaške škornje in njihov žuljni epifenomen), puščam jih tamkaj, same, tako detronizirane, in zakaj? Preprosto sežem po denarju in si privoščim nove, kitajske, trpežnejše, kakor se na Miklošičevi cinemaist napoti v kinoteko, in naslednji dan tudi.

Blaznim, zvonim, kričim, zahtevam angleško govoreče, sprušujem po tej in po oni ulici, obu-

VILA HERBERSTEIN
v Velenju je vila za
izbrane trenutke,
primerna tudi za dobro
razpoloženje
zaključenih skupin, za
prijateljsko kramljanje
ob izvrstni gostinski
ponudbi.

penzion vila

herberstein

Vabimo vas, da preživite prijetne trenutke v naši restavraciji ob izvrstnih jedeh. Pripravili vam bomo vrsto odličnih jedi, tudi za zahtevnejši okus. Naši kuharski mojstri bodo poskrbeli za veliko izbiro rib in ostalih specialitet.

Še vedno vas vabimo, da postanete član našega CC kluba in čim prej dvignete kartico pri upravniku vile.

Pričakujemo vas vsak dan razen ob nedeljah in praznikih od 10. do 23. ure, v baru pa do 2. ure zjutraj.

Veseli bomo, če nas boste prej poklicali po telefonu 853-828 ali 856-348.

KOLEKTIV VILE HERBERSTEIN
VAS VLJUDNO VABI!

pujem v naslednji, dnevi drvijo v konec leta, Veliki kitajski zid pa ostaja nedotaknjen, odet v puščavski šal — moja trmoglavost.

Konrad zastavi Prepevedano mesto za moje trpljenje, podava se po Qanmenu, slediva vonju pekinške race iz Qianmen Roast Duck Restaurant, do Tiananmenskih vrat — ah, Tiananmen: tolikokrat omenjen, ožigosan, stigmatiziran, predimenzioniran za dvomilijonski živelj (sicer Beida ne premore toliko študentov — niti ne vem, kolikšen je ekvivalent tankovskih posadk), hej! Tiananmen — kreacija očeta moderne (rdeče) Kitajske, kot bi bil pristajalno središče Rimske ceste: slika Velikega brata nad portalom Vrat, zastave, monumentalne zgradbe s panteonskimi stebri, bataljon vojščakov razkropljenih naokrog, Tiananmen — presunljiv, veličasten, a kompozicijsko prazen. Največji trg v našem osončju. Stojim na mestu, kjer je Mao 1. oktobra 1949 razglasil Ljudsko Republiko — razgled famozen, suveren. — Kot bi vsaka točka izpod, vsaka človeška glava doli bila v inferniernem odnosu do tega mesta — trona, za katerega sem porabil 30 yuanov — ogled s posebnim statusom (na dan jih porabim 50 kljub kulinaricnemu povdarku), posebna turistična taksa, vsteden ko je Konradu uspelo vstopiti v mesto 800-ih palač z 9000-imi sobanami za samo 5, in ni ga bilo dobre tri ure, moj ogled pa je trajal vsega nekaj minut — hm, kakšen ogled, en goli razgled in gubelini po stenah, kjer je nekoč počivalo Maovo oko. Prepeved fotografiranja znamenitost še bolj demonizira.

Konrad hodi od palače do palače, briljantnost barv, keramike, porcelana in nakita je neločljiva, blišč (ki bi za mnoge ukuse izpadel kičast) je že težko stopnjevati, razločevati, posamično izolirati. Utrujenost nog pa tudi že naredi svoje. Konrad se pridruži skupini Norvežanov, ki pozorno

slede vodiču, se nagibajo nad vitrinami. Vaze se zde med seboj neprimerljive, iste, tu in tam še kakšen Ooo začudenja, se prileže kandirano sadje, Konradova vrnitev.

V vrtovih in parkih je bilo mirneje. Človek sede in se počuti kot Kitajec. Se odpelje v zivalski vrt, ki je dokaj na severu mesta, uporabi metro, in če je premalo zainteresiran, spregleda vse pande, ki pod maskoto vseazijskih iger 1990 razglašajo miroljubno infatilitnost Kitajcev na ogromnih plakatih, kakršne uporabljajo na Zahodu v času volilne kampanje. Midva sva zasledila nekaj malega, na drevesu čepečega, polhu podobnega, in če na tabli ne bi pisalo »panda« z latinskimi pridevniki, ne bi vedela, na kaj sva naletela. Preveč sva se verjetno prepustila spokojnosti gaja, preveč bila s telovadci, z meditativno glasbo, preveč bila eno s Kitajsko. Zvečer sva se oglasila še v Beidi, ki sprejme 2000 tujcev letno, imela smo, ali pa je bilo resnično tako malo anglistov na večernem sprehodu.

Prehodni čas nekega razpoloženja, ko sva hotela na vsak način najti pekinško opero. Po opisih pripovedovalcev sva naletela na kulturni dom ali pa na etažno prodajalno z usnjem. Studentka zgodovine Xi Fei je problem razložila tipično subjektivno: šla sva s 126, 34 in s 4, pa na trolejbus, vzporedno z Fuxingmen Dajie, videla Izraelca Šarona, ki se je nehal zanimati za moje transibirske karte (v hotelu sem razobesil oglas, dvakrat znižal ceno) in si namesto slavne opere ogledala solo koncert Stefana Milenkoviča, sledeč nasvetu mimorejčega na Xichag'an Jie. Ducat pekinških oper na mapi, dvorane pa nikjer. O kitajskih filmih samo omemba: Hollywood v pronicljivejši preobleki akcijskolimonadnega moraliziranja. Posvari še pri menjavah!

(dalje prihodnjič)

Kulturni praznik na Konovem... v Gorenju 5. srečanje pevskih zborov

Po predstavi je sledilo družabno srečanje krajanov

Letošnji, še posebej slovesni kulturni praznik so proslavili tudi na Konovem, kjer se je predstavil Mešani pevski zbor, tamburaši, prvič pa tudi mlajši tamburaški orkester. Pred nabito polno dvorano Doma krajanov pa so s kulturniki združili moči tudi tradicionalni Trije kralji, ki so zbrano občinstvo razveselili s prikazom ljudskega izročila, bogatim srečelovom ter drobrotami, ki so jih nabrali med svojim romanjem po konovskih hišah.

Priveditelji pa že leta ne pomnijo tako velikega obiska in veselja krajanov. Se en dokaz več, da tradicija in domača amaterska kultura hodita družno z roko v roki z združevanjem Prešernovega verza: »vse, kar nas dobrih je ljudi...«

M. D. foto: B. M.

Kar z dvema pomembnima dogodkoma so v Gorenju obeležili letošnji državni praznik 8. februar.

V Galeriji Gorenje so odprli razstavo slik in grafik domačina Iztoke Šmajsja, v prostorih vile Herberstein pa je bilo srečanje z opernim pevcem Ladkom Korošcem. Kot podobno na takih večerih, se je tudi delavcem Gorenja predstavil z bogatim repertoarjem, še najbolj všeč pa je večini poslušalcev bila reditacija Pijanca Dragotina Kettje.

»Ponosni smo lahko na mlado državo Slovenijo. Veliko sem potoval po svetu in vselej, ko sem se vračal, sem znova spoznaval njene lepote. Ponosni pa smo lahko tudi na giganta, kot je Gorenje,« je v pogovoru omenil naš operni prvak, ki ga je med nastopom spremljal pianist Leon Engelman.

H. J.

»Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hodi
prepir iz sveta bo pregnan.«

Kar 150. let je moralo preteči, da so se uresničile te za nas tako svete besede in 145. let je minulo od takrat, ko je prenehalo biti srce moza, čigar roka je zapisala te verze. Umrli je osamljen in odrinjen od takratnega sveta in življenja. Šele dobrih sto let pozneje je bil deležen priznanja in zahvale, katero mu je izkazal slovenski narod za vse besede, katere so se mnogim za časa njegovega življenja zdele neuresničljive.

8. februar — za nas velik dan so dostojno počastili tudi v Sentilju, kjer je tamkajšnja KS v sodelovanju z domačim pevskim zborom pripravila že »5. srečanje pevskih zborov«. Na koncertu je nastopilo sedem zborov, in sicer: Moški zbor iz Ponikve pri Zalcu, Moški zbor iz Vinske go-

re, oktet »Oglarji« ravno tako iz Vinske gore, Moški zbor iz Kavč, Kvintet iz Andraža nad Polzelo, Podkrajski fantje in Mešani pevski zbor iz Sentilja. Za poperitve pa je poskrbel ansambel »Šaleški odmev« tudi iz Vinske gore.

Krajanje Sentilja so pokazali svojo kulturno zavest. V velikem številu so se udeležili koncerta, na katerem so lahko prisluhnili slovenski pesmi v različnih izvedbah. Od visoko umetniške, do takšne, ki tudi prisotnega v dvorani pripravi do petja. Ravno tukaj so se še posebej izkazali »Podkrajski fantje«.

Pohvalo in priznanje pa si zaslužijo tudi vodstvo KS Sentilj in posamezni člani domačega pevskega zbora. Vsi skupaj so se potrudili, da se je tudi peto srečanje pevskih zborov dobro izteklo.

M. Hrustl

Z jubilejnega nastopa ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku

15 let folklorne skupine Oljka

Smelo v prihodnost

Ohranjanje starih običajev in navad nekega kraja ter bogato kulturno dediščino na nekem področju predstaviti širši javnosti ni tako enostavna naloga kot je morda videti na prvi pogled. Potrebno je stvar raziskati, zbrano »blago« zaokrožiti v neko celoto, jo nato na vajah piliti in piliti... Pa vendarle se je pred 15 leti v Šmartnem ob Paki zbrala skupina ljudi, ki je dolge čas zapolnila s plesom, glasbo, pesmi iz okolice svojega kraja, si nadela ime Oljka ter od takrat do danes prevendrala dobršen del ozemlja bivše Jugoslavije. Pot jo je zanesla tudi v Avstrijo, Nemčijo, Italijo. Minulo soboto so šmarški folkloristi krajanom, ki so napolnili dvorano tamkajšnjega kulturnega doma, pokazali sadove 15-letnega dela. S celovečernim nastopom pa niso proslavili le jubileja, ampak na svojstven način — kot se pač spodobi — obeležili še letošnji slovenski kulturni praznik.

Dodobra so se naplesali, napeleli in naigrali vsi, ki so se zvrstili na šmarških odrskih deskah. Dodobra pa so si ogreli dlani tudi udeleženci sobotne prireditve. Na eni strani je to zgovoren dokaz, da so folkloristi teh 15 let pridno zbirali, vadili in tako

ohranjali običaje svojega kraja ter njegove okolice, po drugi pa, da znajo ljubitelji tovrstnega kulturnega snovanja vse to ceniti.

Volja, vztrajnost, uspehi in načrti pa so porok podobnih »srečanj« doma in izven meja mlade slovenske države tudi v prihodnje.

Najbrž je odveč pisati, da so ljubitelji pesmi, glasbe in plesa spet prišli na svoj račun. Kajti, vsak nastop folkloristov Oljke pred domačim občinstvom ali na gostovanjih v državah Evrope je navdušil obiskovalce tako kot sobotni jubilejni. Pa naj si je šlo za uspešno predstavitev sebe, svojega kraja z običaji Mlačeve, Klade, Pustno babo, Podoknicami... na festivalih, karnevalih ali na drugih priložnostnih prireditvah.

Še bolj razveseljivo ob tem pa je to, da je Oljka ena redkih izvirnih skupin pri nas, ki uspešno prenaša svoje delo na mlajše rodove.

Preteklost jih torej spodbuja, da vztrajajo na začrtani poti, prihodnost je zanje izziv, ki se mu bodo gotovo odzvali. Kako pa bodo ljubitelji folklornega ljudskega izročila videli zagotovo, če ne še prej, ob upihnitvi 20 svečk.

Razmišljanje ob Mlinškovem berilu

Že sedma zapovrstjo iz zakladnice Šaleških razgledov, 27. 12. 1991 v kulturnem domu predstavljena knjiga.

Danes, za nas zanimive slike v besedah preteklosti učitelja Frana Mlinška (1890—1973), ki je v svojem času zajel marsikaj iz svojega in preteklega časa. Velenjskega učitelja, ki s svojim bogatim potencialom opazovanja in neutrudljivega zapisovanja (okoli 70 zvezkov etnoloških in slovstvenih zapiskov) zbira za bodoče rodove.

Lahko rečemo, šolnika, ki je izpolnil svoje kulturno poslanstvo po svojih najboljših močeh.

Asociiram besede nekaterih velenjskih kulturnikov o Velenju, sodobnem mestu brez svoje fizionomije ali fiziognomije. Vendar, nekaj se premika... Vseh sedem knjig Šaleških razgledov v katerih je zajet že lep del šaleške zgodovine je treba brati in prebrati. Odkriti obstoječe! Zvedeti, da je tukaj kakor

tudi v nekaterih drugih krajih slovenske domovine bilo dobrih (in slabih) gospodarjev, bančnikov, socialistov, kmetov, borcev, duhovnikov, učiteljev, slikarjev, kiparjev, literatov, doberdelnikov, ki jih sploh v ožjem in širšem smislu ne zajema in ne omejuje učna snov prejšnje, a niti sedanje družbene šolske usmeritve.

Gre predvsem za ljudi, ki so nekaj dobrega prispevali za svojo ožjo domovino in so iz kakršnihkoli razlogov ostali pozabljeni. Težko je izdvojiti le dobre reči, če so vmes bile tudi slabe, toda zakaj se ne bi mladi rodovi tudi iz slabega nekaj dobrega naučili.

Torej, potrudimo se Velenju vdihniti fizionomijo, vpejljimo v šole tudi »domačo učno snov«, da se ne bi dogajalo (kot se), da nekdo iz drugega konca Slovenije »kot za šalo«, ve o njem več od tistih, ki so v njem zrasli.

Josip Bačič Savski

Pred sedmimi desetletji

Pred nedavnim je naša šola, bratov Mravljakov praznovala 10. obletnico delovanja. Ob tej priložnosti smo pripravili zanimiv projekt »Moja šola«, v katerem je aktivno sodelovalo vseh osemsto učencev. Nas je zanimalo, kakšna je bila šola v Velenju nekoč, zato smo obiskali domačinko, gospo Marto Trampuš, ki je obiskovala 1. razred leta 1919. Stekel je naslednji pogovor:

1. Kje je stala takrat v Velenju šola?
- Prva šola v Velenju je bila v preurejeni grajski konjušnici. Tja so hodili otroci v šolo vse do leta 1961. V prvem razredu nas je bilo iz vsega Velenja 17 učencev. V torbi smo imeli berilo ter kamenček in tablico, na katero smo pisali. Peresnica je bila lesena škatla z vijakom, na njem pa je bila poštevanka. Zvezkov nismo poznali.
2. Ste se učili podobnih predmetov kot mi danes?
- Imeli smo jih manj. Glavni predmeti so bili: računstvo, slovenščina in prirodopis. Srbohrvatski jezik smo imeli že od tretjega razreda dalje, saj smo živeli v kraljevini SHS. Imeli smo tudi verouk, ki je bil obvezen predmet v vseh razredih.
3. Kako je bilo takrat z interesnimi dejavnostmi?
- Deklice so imele ročno delo, fantje pa telovadbo. Vključevali smo se še v pevski zbor, recitacijski in dramski krožek. To je bilo vse.
4. Kakšna je bila opremljenost šole?
- Sedeli smo v dvo in tro sedežnih klopih, na katerih so bili črnilniki. Tekoče vode nismo poznali. Garderobo smo imeli kar v razredu. Za popravila je skrbel šolski sluga, njegova žena pa je pospravljala.
5. Katere kazni so takrat uporabljali učitelji?
- Različne. Ovisne so bile od strogosti učitelja. Če smo bili nemirni, smo morali dati roke na hrbet. Včasih smo klečali, nekateri učitelji pa so tudi topli s palico po rokah.
6. Kako je bilo z ocenjevanjem?
- Slabo oceno si zelo težko popravil. Nikoli nismo vedeli, kakšno oceno je učitelj zapisal v redovalnico, saj je bila to skrivnost. Najboljša ocena je bila 1, najslabša pa 5.
7. Ste imeli kaj otroških revij, časopisov in knjig?
- Izhajala je lepo ilustrirana otroška revija Zvonček, knjig pa je bilo tako malo, da si komaj prišel do njih.
8. Kaj menite o današnji šoli?

V času moje mladosti še ni bilo električnega toka, nismo poznali radijskih in TV sprejemnikov in ne avtomobilov. Tudi na področju šolstva se je zgodil ogromen napredek. Lahko ste srečni, da obiskujete takšno šolo, kakršna je danes.

Pogovarjali smo se: Dejan Koren, Janko Pučnik in Uroš Bola — člani knjižničarskega krožka OŠ bratov Mravljakov.

Pust Mozirski — drugič

Slabih štirinajst dni nas še loči do zaključnega finala, v katerem mozirski pustnjaki javno in brez ovinkarjenja »obračunajo« z vsemi, ki so se ravnali v nasprotju s pravili.

Na svojem drugem sestanku so se podrobneje dogovorili, katere organizacije predvsem pa kako jih bodo »obdelali«. Tako kot dosedaj, tudi letos ne bodo prizanašali in prav je tako. Vsaj enkrat pogledimo resnici v oči.

Precej časa so namenili snovanju časopisa Kurir. Običaj namreč zahteva, da ob »ofiranju« vsem krajanom poklonijo tudi omenjeni pustni časopis, v pričrnanju, da morajo ljudje izvedeti kaj, predvsem pa kako so se stvari dogajale v zakulisju.

Pustni čas je bil in ostaja teden zabave, smeha, šal, prijetnega vzdušja. Vendar pa tudi pri taki organizaciji ne gre brez problemov. Tako kot lani, se tudi letos

ukvarjajo s pripravo otroške maskarade. Ponovno se jim zastavlja vprašanje kje jo organizirati, če sploh bi jo. Se vedno niso našli skupnega jezika v zvezi z najemom dvorane v TVD Partizan. Upajo pa, da bodo odgovorne uspeli toliko omeščati, da bodo lahko razveselili tudi najmlajše. Finančne zadeve so pa itak poglavje zase.

Kakorkoli že je, vsi, ki si bodo ogledali vsaj del pustnega programa, ne bodo odšli razočarani. Mozirski pustnjaki so se namreč odpovedali Ptujskemu karnevalu, s katerim dobro sodelujejo in na katerega so bili povabljeni tudi letos.

»Prvo bomo pošilhtali stvari v našo dolino«, so povedali, potem pa še (ni problema!) drugje. Glede na izkušnje smo o tem lahko prepričani.

Mija M. Pečnik

IZ MUZEJA VELENJE

Zgodilo se je...

13. FEBRUARJA

LETA 1960

V ljubljanskem Delu je bila objavljena krajša novica iz Soštanja: »Prihodnji teden bo začela poskusno obratovati tovarna opečnih izdelkov, ki bo lahko na leto izdelala 20 milijonov opečnih emot. Te dni polagajo še električne kable v notranjosti opekarne.«

LETA 1968

Tega dne smo lahko v Večeru prebrali tudi naslednjo zanimivo novico iz naše doline:

»Danes je napovedan v Velenju obisk delegacije občinske skupščine in SZDL iz Bora v Srbiji. Zanimajo se za dejavnost krajevnih skupnosti in za druga vprašanja. Velenjčani jih med drugimi nameravajo popeljati na obisk h krajevni skupnosti v Belih Vodah.«

Pred slabim letom so v naše kraje zopet prišle delegacije iz naše »bratske republike«. Njihova naloga je bila tokrat nekoliko drugačna, upam pa, da so se iz izkušenj, ki so jih dobili pri nas, vendarle kaj naučili!

LETA 1969

»Velenje dobi pokrito tržnico« pa je naslov novice, ki je bila prav tako objavljena v mariborskem Večeru:

»V Velenju imajo letos v načrtu ureditev tržnice. Tudi v bodoče bi bila tržnica na sedanjem mestu, zgradili pa bodo streho, javne sanitarije in drugo. Tržnica ima v Velenju prostor za samopostrežno trgovino na Kidričevi cesti.«

V teh letih so imeli v Velenju stalne probleme s pokrito tržnico, saj je v tedanjih časopisih mogoče najti precej člankov, ki so se ukvarjali s to, takrat zelo perečo velenjsko problematiko.

LETA 1970

V tretji številki Šaleškega rudarja, ki je izšel na ta dan, pa smo našli novico z naslovom »Mladi po poteh XIV. divizije«:

»21. in 22. februarja bodo šli mladi Velenjčani na že tradicionalen pohod »Po poteh XIV. divizije«. Za to so se odločili na sestanku, ki ga je pripravilo predsedstvo občinske konference ZMS Velenje in ki so se ga udeležili tudi predstavniki občinskega odbora ZZB NOV, tabornikov in družin Počitniške zveze ter oddelka za narodno obrambo.

Mladi Velenjčani bodo začeli pohod »Po poteh XIV. divizije« v soboto, 21. februarja v Paki pri Velenju. Od tam jih bo vodila pot do Cirkovc, naprej na vrh Graške gore in do Plešivca, kjer bodo pripravili zabavni program in oddajo »Pokaži kaj znaš« na temo dolga in težka pot XIV. divizije. V nedeljo, 22. februarja pa bodo mladi nadaljevali pot do Raven in Zavodnje, kjer bodo prav tako pripravili priložnostni program. Mladi Velenjčani bodo spotoma pri vseh spomenikih in spominskih obeležjih počastili spomin padlih borcev NOV ter položili k spomenikom vence in prižgali svečke.«

Pohod XIV. divizije je bil in bo vedno ostal herojski dogodek v zgodovini slovenskega naroda!

DAMIJAN KLJAJIČ

Težave krajanov Pesja

Prah — vse večja nadloga

Prah, ki prihaja iz separacije RLV, je na sejah skupščin in sveta krajevne skupnosti Pesje nenehna tema. Menijo namreč, da so ventilacijske naprave izvedene tako, da se prah vali prav nad Pesjem. K temu pripomorejo pogosto odprta tudi vrata separacije, skozi katera se vali gost dim. Zato morajo imeti bližnji prebivalci vrata in okna stanovanj tesno zaprta. Delavci RLV v separaciji bi prebivalcem Pesja pomagali s tem, da bi vhodna vrata zapirali. Nadalje so na skupni seji skupščine in sveta KS sprejeli sklep in zahtevali od RLV, da pri nakladanju premoga zagotovijo čim manj prašenja in s čiščenjem ter namakanjem premogovega prahu prašenje zmanjšajo. Zahtevajo tudi letno poročilo o meritvah prahu v zraku. S to problematiko so seznanili tudi izvršni svet SO Velenje.

PLAZ GROZI CESTI

Ubadajo se še z eno neprijetno nadlogo, to je z drsenjem plazov v Podgorju. Plaz s seboj vleče tudi del ceste, ki povezuje stanovalce Podgorja 24, 25, 26 in 27 z ostalim delom naselja. KS zato zavzeto išče rešitev za sanacijo in to že od leta 1985 dalje. Ker so za to potrebna precejšnja sredstva, do rešitve še ni prišlo. Sedaj si KS pomaga tako, da ob vsakem premiku plazov nasuje cesto, vendar je to le trenutna rešitev. Med zadnjim deževjem je plaz pretrgal celo cevi za odvod površinske vode. Ker je za KS začasno vzdrževanje ob pičlih finančnih sredstvih

predrago, so zaprosili IS občine Velenje, da sanacijo vključi v srednjeročni program nujnih nalog. Lani sta se pojavila še dva plaza in sicer pri Petku in na Ulici Janka Vrabčiča.

KAKO DOLGO ŠE NESREČE?

Sedanja ureditev Ulice Janka Vrabčiča med Milharjem in Vrabčičem je sila neprimerna, saj so štiri stanovanjske hiše izven omenjene ulice. Stanovalci imajo tako le izvoz na Partizansko cesto, tik za zavojem v Pesju. Ker je na tem delu že prišlo do nesreč, se bojijo, da se bodo te še nadaljevale. Trudijo se, da bi omenjeno težavo rešili kar najbolj ustrezno in bi imeli omenjeni krajan izvoz nazaj na Ulico Janka Ulriha, s tem pa možnost izvoza na Partizansko cesto v križišču s cesto na pokopališče. Žal se je znova zataknilo pri denarju, ki ga KS nima, zato so predlagali, da se omenjena cesta vključi v seznam planskih del

Lokovica

Gasilci so ocenili delo

V teh dneh se v občini Velenje vrstijo občni zbori gasilskih društev. Na njih gasilci ocenjujejo svoje delo v preteklem letu in sprejemajo načrte in smernice za naprej. V nedeljo so imeli svoj občni zbor gasilci iz Lokovice. Poleg velikega števila gasilk in gasilcev so se občnega zbora udeležili tudi predsednik izvršnega sveta ter predstavnik občinske gasilske zveze Velenje. Najprej so pripravili kratek kulturni program, v katerem so sodelovali moški pevski zbor Lokovica ter članice in mladinke tamkajšnjega gasilskega društva. Gasilci so ugotovili, da so lani delo dobro opravili, menili pa so, da bi lahko več dosegli na tekmovalnem področju. V nadaljevanju so govorili še o načrtih za letos. (bm)

razvoja KS občine Velenje v letu 1992.

PODGORČANI BI SE RADI GRELI

Se vedno je vprašanje kako se bodo pozimi grela stanovalci Podgorja. KS Pesje se je aktivno vključila v pripravo projekta o plinifikaciji. Če do nje ne bo prišlo, ostaja odprto vprašanje toplifikacije zaselka Podgorje. V Pesju so se dogovorili, da bi ESO izdelal predračun za gretno s propanom.

TEŽAVE PRI ODVOZU SMETI

Svet KS Pesje je že v začetku lanskega leta sprejel sklep o odvozu smeti iz Podgorja in z Ulice Janka Vrabčiča. Toda Komunalno podjetje Velenje se brani odvažanja smeti, češ da nima ustreznih vozil za težko dostopna mesta. Zato morajo nekateri občani Pesja voziti smeti na bolj dostopna mesta, od koder jih nato komunalci speljejo. V Pesju zato zahtevajo, da se Komunalno podjetje Velenje opremi tudi s vozili za odvoz smeti tudi s težje dostopnih mest.

B. M.

Pitne vode ni za vse enako

Vrela kri v Lučah — sreča na Dobrovljah

Javno podjetje Komunala iz Mozirja naj bi skrbelo tudi za oskrbo z zdravim pitno vodo v pretežnem delu Zgornje Savinjske doline. Doslej je upravljalo s sistemom Letošč, ki z vodo napaja Zadrebško dolino od Bočne navzdol (brez nje), Nazarje in Mozirje z vso industrijo vred in po novem še velik del krajevne skupnosti Rečica. Ob dosežkih je tudi problemov več kot dovolj. Naj kar takoj velja poudrek, da je prvi cilj Komunale redna oskrba prebivalstva z zdravim pitno vodo, da njihovo vodilo ni pridobitništvo, čeprav bi bilo s podjetniške plati boljše dati prednost oskrbi industrije in drugih porabnikov s tehnološko vodo.

Želja je torej upravljanje z vodo vodi po vsej dolini, resničnost pa nekaj drugega. Prve težave so že v Mozirju kjer so Letošč vključili na staro omrežje, prilagojeno prejšnjemu zajetju v Lokah, zato okvar ne manjka. Na Rečici so se vrsto let ubadali z oporečno vodo, svoje je dodala še poplava in sanacija je bila nujna.

Komunala jo je rešila s tem, da je zgradila dva kilometra transportnega voda do zbiralnikov nad Rečico in jih povezala z Letoščem, kar zadostuje za redno preskrbo Rečice, Spodnje Rečice, Varpolij in Šentjanža, predele nad Rečico pa nameravajo oskrbeti s sanacijo sedanjega zajetja in izgradnjo čistilne naprave. Na Ljubnem so glede vodovoda veliki naredili, čeprav ne vsega, Komunalno kot upravljalca pa so odklonili, prav tako krajan bližnjega Trbiža, ki imajo lastna zajetja, a oporečno vodo. Gradnjo pa vodovod v sosednji Okonini za približno 25 hiš, ki ga s sredstvi svetovne banke za odpravo posledic poplave tudi sofinancirajo.

Komunala je prevzela vodovodno omrežje v Lučah in prav tam je trenutno ogromno težav in razburjenja, saj so večinoma brez vode, »kriva« pa je seveda Komunala. Vendar je prvi krivec dolgotrajna suša, drugi večja okvara, tretjo dotrajano omrežje

v starem delu z utrujenimi »salonitkami« ki zlasti pred pomladjo često popuščajo, najpomembnejši pa poplave s premiki tal in poškodbami omrežja. Res je hudo brez elektrike, a je nemara brez vode še huje, navajeni na redno oskrbo pa smo domače vodnjake opustili. Na srečo se rešitev bliža, saj so nov cevovod že položili, pripravljajo pa se tudi na skorajšnjo gradnjo novega zajetja za 120 kubikov.

(jp)

Bo črna točka še bolj črna?

Cestnih pasti je v mozirski občini precej, pravzaprav je večina cest ena sama past. Pa je vendarle nekaj točk, ki so črne, pa z malo več dobre volje to vsekakor ne bi bile več. Od Nazarij proti Mozirju vozite tudi po dolgem, a blagem levem zavoju, ki marsikoga zavede in nesreča je tu, to pomeni zdr ali padec v strugo ob Delejevem jezu na Savinji. Bilo je to pred in po izgradnji obvoznice. Zakaj izvajalci del na obvoznici niso potegnili zaščitne ograje še tistih nekaj metrov, vedo morda samo sami, kot vedo tudi za »trdnost« nekaj količkov in pisanega traku, ki ga po vsaki nesreči postavijo nazaj. Vsaj deset vozil je prav na tem mestu že pristalo v strugi, po lastni ali tuji krivdi, že v zadnjih nekaj mesecih jih je nekaj ubralo to pot. Sicer pa varovalna ograja tudi naprej ob nasipu proti Nazarijam ne bi bila odveč. Decembrska tragedija to potrjuje.

(foto: jp)

Mozirje — šola v naravi

Še naprej kot tečajna oblika

V petek so s programom Šole v naravi zaključili na Osnovni šoli v Mozirju. Tako učenci kot učitelji so bili z enotedenskim delom zadovoljni. Oboji so poleg pridobljenega znanja, zaradi pomanjkanja snega, poudarili dobro pripravljeno umetno zasneženo smučišče na Brčkem vrhu, ki je v neposredni bližini šole in je tako pripomoglo k nižjim stroškom.

Glede na predhodno znanje so učence razdelili v dve skupini, ki pa sta smučarsko znanje osvajale in utrjevale tako hitro, da so predzadnji dan odšli na Rekreativno turistični Center Golte z namenom preizkušanja osvojenih smučarskih veščin ter osvajanja znanja delovanja sistema vlečnic.

Program Šole v naravi se nista udeležila le dva petošolca, pri katerima pa osnovni razlog ni bila nezmožnost plačila — tečaj je znašal 600,00 SLT pri čemer je bila s strani šole omogočena pomoč tudi v opremi — temveč drugi razlogi.

Ker to ni bila klasična oblika Šole v naravi, temveč tečajna, so vodstveni delavci, učitelji tečaja poudarili, da bi morali tako obliko nujno nadaljevati tudi v prihodnje. Ob utrjevanju smučarskih veščin, učencem s tem omogočajo bivanje na svežem zraku, hkrati pa obenem krepijo duh prijateljskih odnosov... Seveda je bilo potrebno pridobljeno znanje tudi uradno — tekmovalno preizkusiti. Najpomembnejše pri vsem tem pa so bile podeljene diplome, ki so jih dobili vsi udeleženci programa šole v naravi, kot spomin na lepo, predvsem pa aktivno preživeti teden, ki se je na srečo otrok zaradi dobre organizacije končal brez poškodb ter — ob odsotnosti pouka — slabih ocen.

M. Mija Pečnik

Pri domačih oljarjih

Še dobrih pedeset let nazaj je bil kmečki človek v veliki meri odvisen od tega, kar si je sam pridelal. Kupovali so v tistih časih bolj malo, le to, kar niso mogli pridelati doma, bilo pa je nujno za vsakdanje življenje. Med takšne prehranske izdelke je sodilo tudi jedilno olje. Tega so že od nekdaj kmetje oziroma podeželski ljudje pridelovali doma. Veljalo je celo nenapisano pravilo, da je kmet, ki je moral olje kupovati, slab gospodar. Predelava olja je že nekoč potekala v nekakšni skupnosti. Največkrat so to delo opravljali v raznih mlinih, ali pa so si posamezni kmetje priskrbeli vso potrebno opremo in orodje in so potem izdelovali olje velikokrat za več vasi skupaj. Seveda je moral pri pridobivanju olja pomagati vsak posameznik, za opremo in vse ostalo pa odšteti odškodnino, največkrat kar v olju ali v denarju. Ko naši dedje in pradedje še niso poznali sončnic, te so prišle v naše kraje nekje v začetku dvajsetih let, so olje pridobivali v glavnem iz bučnega semenja. Kadar pa so orehi posebno dobro obrodili, so ga napravili kakšen liter tudi iz orehovitih jedrc. To olje je bilo bolj za poslastico, saj je bilo izredno kakovostno.

Šeasoma je to opravilo vse bolj izginjalo iz slovenskih domov. Dandanes se s tem delom ukvarjajo le še redki posamezniki. Večina pridelovalcev oljaric se raje odloči in svoj pridelek zamenja za olje v posameznih

oljarnah. Pa vendar: Če bi se bil kdo pred kratkim mudil pri Jevnikovih v Podkolju — sam zaselek spada v KS Sentilj, bi bil lahko videl, kako poteka domača izdelava olja. Matevževi, tako se domačije drži hišno ime, so eni izmed redkih, ki še sami izdelujejo jedilno olje. Gospodar Janko krepak štiridesetletnik mi je povedal, da se je s tem pričel ukvarjati pred dobrimi dvajsetimi leti. Nekaj ga je do tega pripravila radovednost, največ pa želja po pravem domačem olju. »Saj veste. Tisto kar sam narediš saj veš, kaj ješ. Samo delo in preveč zahtevno. Toda nekaj znanja in prakse pa le moraš imeti, če hočeš, da je doma narejeno olje boljše od tistega, ki ga dobimo v trgovini.«

Potem mi je še povedal, da za olje največ gojijo buče. Sončnic pa vsako leto manj. Res, da dajo buče nekoliko manj olja je pa tisto boljše. Za pridobitev enega litra je potrebno približno tri kilograme mase, ki jo je potem treba pražiti v veliki ponvi in na odprtem ognju približno petnajst minut, odvisno pač od temperature; ta pa ne sme biti premočna, sicer se zmes zažge. Ko je ta dovolj prepražena, jo vsujejo v poseben luncu podoben kalup, vse skupaj pa potem roma v stiskalnico. Če gre vse po sreči, te kmalu požgečka pod nosom prijeten vonj po bučnem olju.

Na koncu sem gospodarja še povprašal, če svoje usluge nudi tudi drugim in če se to sploh splača? »Nekaj sosedov in znan-

cev že nekaj let pri nas spremeni svoj pridelek v olje. Kakšnega posebnega dobička pa pri tem ne iščem. To počnemo bolj za dobre sosedске odnose.«

Kaj naj reče človek na koncu?

M. Hrustl

Mogoče to, da je prijetno spoznanje, da so še ljudje, ki s svojim delom ohranjajo stare navede slovenskega naroda.

Ujeli so devetega »Kralja voda«

Ribiška sreča se je tokrat nasmehnila Stanetu Weissu mlajšemu iz Mozirja.

Bil je to njegov prvi ulovljeni sulec v ribiški karieri. Če pomislimo, da je bil ta sulec resnični Kralj voda — po zaraščeni rani na čeljusti se je poznalo, da ni »prijemal« kar vseprek — je bila sreča Weissa še toliko večja.

Stvari so se potem odvijale po ustaljenem ribiškem protokolu; njegovo dolžino (sulčevu!), je izmeril predsednik RD Mozirje Franc Pogelšek (nameril je 69 cm), tehtal je 6,70 kg) nakar je bilo potrebno svoj podvig pokazati »starim ribiškim mačkom« ...

M. Mija Pečnik

Kaj je potrebno storiti, da sulca »vržeš na suho«: Obriti se in ostriči. Weiss (desno) s spremljevalcem.

(Foto: C. Sem)

Nezadovoljni upokojenci na Kidričevi 17

Delitev stroškov se jim zdi nepoštena

Minili so časi, ko so se ljudje z vsem strinjali in pokorno izpolnjevali denarne obveznosti, ki jih je kdo zahteval. V teh težkih časih, ko se nekateri komaj še prebijajo iz meseca v mesec, je treba še kako premisliti pri trošenju denarja. Zlasti upokojenci z majhno pokojnino so lahko upravičeno ogorčeni, ko se jim dela krivica.

Naslednji primer lepo kaže, kako hitro lahko pride do nezadovoljstva pri plačnikih obratovalnih stroškov (čiščenje, hišnik...), če so ti med stanovalci neenako porazdeljeni. Tak primer je v stanovanjskem bloku na Kidričevi 17 v Velenju kjer je 51 stanovanj, v garsonjerah pa živi petindvajset samskih upokojencev, prav ti pa so ogorčeni nad neenakim plačilom obratovalnih stroškov.

»Ne moremo se strinjati, da upokojenci plačujemo 120 SLT za čiščenje in hišnika,« nam je v imenu vseh upokojencev povedala CVETA JAN in nadaljevala: »Zelo nas moti, da se omenjeno plačilo zmanjšuje na število družinskih članov. Za primer — tam kjer sta dva družinska člana plačata 90 SLT, trije 80, štiri 70 in tako naprej. Skraatka najštevilnejša družina pilačuje naj-

manj obratovalnih stroškov. Zakaj takšna razlika, se sprašujemo; ali ne bi bilo bolj prav, da bi plačevali vsi enako, kot imajo po drugih blokih. Če problem še pobliže pogledamo, se nam vprašanje zastavlja kar samo po sebi. Ali nima čistilka več dela tam kjer so otroci in številnejše družine? Naj dodam še to, da nekateri upokojenci po ves teden ne zapustijo stanovanja.«

Zvedeli smo še, da o povišanju obratovalnih stroškov niso razpravljali stanovalci na sestanku, kar bi bilo potrebno spriču občutljive zadeve. To kaže, da je šlo za odločitev posameznika ali ožje skupine, brez vednosti ostalih. Na to pravico, da pri takih zadevah morajo sodelovati vsi stanovalci, so upokojenci opozorili predsednika hišnega sveta, ki pa je užaljeno odgovoril, da bo sam plačal razliko tistim, ki je sami ne morejo.

Naša sogovornica Cveta Jan je na koncu pogovora še povedala, da tega ni treba razumeti v tem smislu, da upokojenci nočemo plačati zneska, plačujemo ga, vendar se nam delitev stroškov ne zdi poštena.

B. Mugerle

Skrbni na obroke

Piše: Stane Kosej

Danes bomo reekli nekaj o skrbeh. Le kdo jih nima! Jaz ga ne poznam, vi pa najbrž tudi ne. Tako zvesta spremljevalka našega življenja so, da si brez njih našega bivanja kar ne moremo predstavljati. Biti brez skrbi kot »ptiček na veji« je čista utopija. A vendar, ko se ozremo malo okrog sebe vidimo, da imamo različni ljudje tudi različne skrbi. Njihove teže namreč ne nosimo vsi enako. Eni jih imajo veličino — morda preveč, drugi komaj veda zanje. Pred skrbmi torej ne moremo pobegniti, lahko pa jih zmanjšamo na razumno mero in se naučimo z njimi barantati, posebno še, kadar se jih nakopiči preveč na enkrat. Kako?

Moderna vojaška in potniška letala imajo vgrajenih kopico varnostnih in kontrolnih sistemov, ki so pilotu na razpolago v primeru okvare v zraku. Če zataji n.p. en sistem, pilot aktivira drugega, pa tretjega... in možnost nesreče se zmanjša. Človek je veliko bolj kompliciran stroj, kot najsodobnejše letalo. In podobno kot letala, imamo tudi mi vgrajene varnostne naprave, le pravilno se jih moramo naučiti uporabljati, preden nas skrbi ne zadušijo.

Ko so povprašali Williama Oslerja, ki je predaval kar na štirih Ameriških vseučiliščih in tekoče govoril osem svetovnih jezikov o skrivnosti njegovega uspeha, je dejal takole: »sem povsem navaden zemljan s čisto povprečno inteligenco. Da sem dosegel široko znanje, se lahko zahvalim samo načinu svojega življenja. Naučil sem se

namreč živeti na obroke!« Prav ste prečitali. Živel je dobesedno na enodnevnne obroke.

Vsak dan ima svojo lastno težo. In kako se ponavadi obnašamo mi? Tekočemu dnevu običajno pridenemo še težo preteklosti — še bolj pa ga obremenimo z napori prihodnosti, s tistimi skrbmi, ki naj bi se prišle. Često nas zavede način razmišljanja množice, ki ni nujno vedno pravičen. Ste za majhen preizkus?

Ko boste prelistali današnji dnevnik, ga spravite v kak odročen predalnik. Ko boste ta isti dnevnik čez leto ali dve po naključju našli in ga odprli, boste presenečeni. Današnje skrbi o tem, kako se bo jutri končala vladna kriza, v katero smer se bo zasukalo naše gospodarstvo ali kakšne skrbi ima ta ali oni minister s svojim stolčkom — se nam bodo takrat zdele nepomembne ali pa neumne. Danes pa, ko na ekranih drugi razmišljajo namesto nas, njihove skrbi čisto zlezejo tudi pod našo kožo in tako samo še povečujejo težo dneva.

Preteklosti namreč ne moremo spremeniti, tudi če bi hoteli ali znali, bodočnost pa sega že v današnji dan. Za bodočnost se torej najlažje pripravimo, kadar vse svoje moči usmerimo v sedanost, sedaj in tu, saj je to doslej edini preizkušen način, ki se obnese.

To bi bila ena plat reševanja skrbi. O drugih bomo razmišljali v naslednji številki. Do takrat pa — skrbimo na obroke.

V Šaleku dobili nove zvonove

Krajani Šaleka in okolice so si že zelo dolgo želeli, da bi za cerkev sv. Andreja dobili nove zvonove. V njej sta včasih bila dva, vendar je večjega med vojno odpejal sovražnik, ostal je manjši, ki pa je že dolgo poškodovan in s tem neuporaben.

Pred časom so v krajevni skupnosti začeli akcijo zbiranja denarja za nakup novih zvonov. Krajani Šaleka, pa tudi Gorice, Šmartnega in Konovega so se akciji dobročutno odzvali in z njihovim denarjem so v Šaleku kupili tri zvonove, ki so jih sedaj postavili v cerkev.

V nedeljo, 16. februarja, (pričetek ob 16. uri), bo v tamkajšnji cerkvi priložnostna slovesnost z mašo, na kateri si bodo krajani lahko ogledali nove zvonove. Ti so različnih velikosti, vsak ima tudi sliko svojega zavetnika. Zvonove so poimenovali po Sv. Florjanu, zavetniku gasilcev, Sv. Barbari (rudarjev) in sv. Andreju, ki je zavetnik cerkve v Šaleku.

Za nedeljsko priložnost bodo pripravili tudi majhne spominske odlitke novih zvonov z vtisnjanim Šaleškim grbom in datumom 14. junij, ko bodo zvonove potegnili v zvonik. Čisti izkupiček od prodaje teh odlitkov bodo namenili za obnovo zvonika in še druga vzdrževalna dela, hkrati pa upajo, da bodo kakšen tolar prispevali v te namene še drugi krajani. (vos)

Kaj se vi brigate!?

Je že tako. Ljudje smo včasih zelo nevhvaležni; ali pa gre v naslednjem primeru za kaj drugega. Zgodbica je čisto kratka.

V ponedeljek približno ob enajstih prejšnji teden je Ivan Delopst (Topolšica) — pri Pušnikovih se pravi pri njih po domače — opazil, da je počila cev vodovoda nekaj metrov nad potokom Loka proti Grmovem vrhu, kjer je veliko zajetje, in da voda »močno bruha iz njega«. Menda so bile podobne okvare na tem vodovodu takoj po njegovi izgradnji zelo pogoste in Delopstovim je odnesel vodovod že veliko zemlje. Torej je razumljivo, da je Ivan bolj kot kdorkoli drug občutljiv na okvare na njem. Vrnil se je v hišo in po telefonu sporočil okvaro najprej dežurnemu v črpalnišću na Grmovem vrhu, ki je na nasprotnem vrhu kot je Delopstova domačija. Dobil je odgovor, da je to elektrarniški vodovod. Poklical je v elektrarno... Tam je dobil podoben odgovor in pojasnilo, da je vodovod skrb Vekosa (še staro ime). Po klicu na Komunalno podjetje pa bi bilo skorajda bruhnilo iz Ivana. »Namesto zahvale, ker sem jim povedal za okvaro, sem dobil odgovor: Kaj se vi za to brigate! Ni mi bilo vseeno. Užaljen sem bil. Bi bilo bolje, da bi bil tiho in bi voda še naprej bruhala, ves dan, celo noč... ne vem, koliko časa in gotovo bi nastala precejšnja škoda... Resda cev ni počila na mojem zemljišču pa mi kljub temu ni bilo vseeno. Še četrtri sem zavrtel telefonsko številko vašega uredništva.«

Po štirih, petih urah je nekdo v elektrarni le spoznal, da bi bilo treba nekaj ukreniti; in so ukrepali. Prišel je delavec in zaprl vodovod in s tem ustavil bruhanje vode. Ivana pa je še spomnil: sedaj pa novinarju ni treba priti. Pa je prišel, da je napisal tole kratko zgodbico o naši (milo rečeno) brezbriznosti. (vos)

Naj mi Prešeren ne zameri

O šola, stara, draga in domača, ki si vzgojila deda mojga in očeta, a uka žega meni ni b'la sveta, sem videl, da učit' se ne izplača.

Sem kmal' spoznal, kako se svet obrača, kako čez mejo šverca se teleta, mi ni b'la vera v deviza vzeta, inflacije jaz nisem bil igrača.

Nabito mašnje mi prinesla je z ročico napolnjeno z darili milijonarka, imam na morju krasno vikendico.

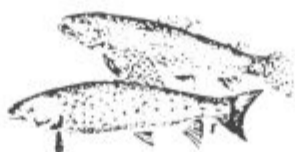
In brez pretresov plava moja barka, ker — znajdi se! Kdor ve za to resnico, ve tudi to, kak se prisluži — marka!

M. Z.

KUHARSKI NASVETI

kmetijski kombinat ptuj p. o.

TRŽNICA VELENJE
RIBARNICA
tel.: 854-573

Škorpenina gosta juha

2 škorpeni po 400 g, 300 g različne sveže zelenjave, 2 sveža paradižnika (ali 4 žlice ketchup), 40 g moke, 150 g krompirja, 100 g olja, sol, poper, česen, peteršilj, 2 dl rdečega vina ali sok limone

V slani okisani vodi skuhamo škorpeno. Ribo vzamemo iz vode in ji odstranimo kosti. Na olju sprajžimo vso zelenjavo, narezano na rezance (tudi krompir), opravimo z moko, dodamo začimbe in zalijemo z vodo, v kateri smo kuhali ribo.

Pustimo, da se zelenjava skuha in gosti juhi dodamo meso ter jo okisamo z vinom.

OPTOMETER

Vsega pa si tudi ne dovolijo!

Lepot je v Solčavi in okolici veliko, problemov še več. Medijska pozornost torej ni naključna, so pa domačini krepko občutljivi na pisanje in govorjenje. Nekateri pišeči in govoreči jih naslavljajo s Solčavci, nakar Solčavani pobesnjajo. In imajo tehten razlog. »Če smo mi Solčavci, so Črnjani na oni strani črni!«

Venci s solato

Trgovci si danes izmišljajo vse mogoče, da bi robo spravili v promet in včasih to počno na prav čuden način; morda smo potrošniki preveč občutljivi, da bi vse to razumeli. Vendar pa za to, da v Podkrajju na pokopališču v Vekosovi cvetličarni nudijo poleg vencev in cvetlic še solato, nihče ne more reči, da je ravno najbolj primerno. Res se bo katera od gospodinj odločila in kupila solato v cvetličarni, ne verjamemo pa, da jih bo prav veliko. Včasih bi vendarle kazalo premisliti o primernosti prodaje določene robe na določenem mestu. Se strinjate, kaj!

Komunalna pa v jok

Da so komunalci strelovod za prav vse tegobe našega vsakdanjika, je več ali manj jasno, kot je jasno, da so za nekaj res krivi, za nekaj pa ne. V Lučah ob Savinji trenutno nimajo vode v svojih pipah. Pa ni razlog za to ob poplavi poškodovan vodovod, pač pa dolgotrajna suša, ki je tudi starejši vsaj pozimi ne pomni. Zajetje je presahnilo, poplavo pa imajo na mozirski Komunalni. Obtožb namreč, da je lučki vodovod in vodo v njem vzel hudič, takoj ko so upravljanje z njim prevzeli komunalci. Pa nekateri v Lučah veselo mahajo s položnicami, na katerih je trimesečni znesek v primerjavi z drugimi stroški zanemarljiv, ob tem pa veselo pijejo (poceni) pivo.

PUV in PUH je PUF

Pri gradnji in sanaciji vodnogospodarskih objektov in pri opravljanju drugih del v porečju Savinje in njenih pritokov pred in po poplavi Podjetje za urejanje voda (PUV) Nivo iz Celja počenja takšne stvari, da so ljudje milo rečeno od besa obupali in so takšni še danes. Voda se za to ne zmeni kaj prida. PUV je torej minus. Za razliko od njega Podjetje za urejanje hudournikov (PUH) iz Ljubljane v Lučah in okolici ob vsaj enakih težavah opravlja dela v rokah in zelo kakovostno. Torej plus za PUH. Če torej seštejemo minus (PUV) in plus (PUH) po vsej logiki dobimo minus, kar lahko pomeni novo podjetje PUF. Kdo je za »ustanovitve« odgovoren vemo — nihče, kdo bo poravnal stroške njegovega »delovanja« pa tudi — mi vsi. Voda pa še kar teče.

Javni natečaj

Objavljamo javni natečaj za izbiro imena novi, velenjski dvorani. Ker že imamo Rdečo dvorano, bi ta naj ne bila po bivši partiji in ker ji botrujejo »demonski« kadri, naj ne bi bila niti zelena niti vijoličasta. Ker je »črna« le začasno (že te dni bo legalizirana), je brez veze, da bi nam grenila spomin na mnoga leta. V rezervi hranimo ime Bela dvorana, vam pa ostane le še nekaj farbe. Zato predlagamo, da ste izvirni in športno halo poimenujete po kakšnem zaslužnem možu iz tega modernega špila.

Predloge v redakcijo Optometra sprejemamo do svečane otvoritve »Tenis open«, 1. aprila 1992 pod šifro »Ni vse tako črno kot vidite!«

Ukinjena nagrada občine Velenje

V »13« točki dnevnega reda, »13« seje Zbora združenega dela SO Velenje, so delegati nemočno ugotovili, da se nagrada občine Velenje sploh ne podeli, ker ni bilo nobenih pametnih predlogov.

Vse kaže, da je kriza odnosov tako globoka, da so se nekateri »samopredlagatelji« umaknili v anonimnost. Zaradi tega so nagrado občine Velenje ukinili. Upamo, da ne za vedno!

Nove tablice tudi za Radio Velenje

Ko so Korošci pred dnevi dobili prve registrske tablice z oznako območja »SG« — Slovenj Gradec, se je v zgodovino Korošcev zarezal pomemben mejnik. Velenjčane je kar stisnilo pri srcu, ker še do zdaj nismo uspeli pridobiti svojih tablic, izposojene moramo imeti še naprej celjske, s tremi zvezdicami v celjskem grbu.

Podjetni kolegi pri Koroškem radiu so spretno izkoristili priložnost in na NOV avto montirali NOVO (prvo) registrsko tablico z oznako (številko) radijske frekvence, na kateri oddajajo (97,2) MHz. Po tem muštru mora Radio Velenje takoj dobiti nov avto, novo reg. tablico »VE« in številko 88,9.

Na nov grb, tablico in radijsko frekvenco bo, kot vse kaže, potrebno čakati še (pre) dolgo!

Paški kmetje in pomoč

Nič novega ni dejstvo, da kmetje iz Paške vasi radi tekmujejo drug z drugim. Nihče ne sme imeti boljšega avta od drugega, nihče kakšnega kmetijskega stroja več... Povsem drugačni pa so takrat, ko je treba kje kaj vzeti. Takrat so namreč zelo enotni. Znajo strniti vrste in pobrati najboljšo. Pa naj si gre za pomoč ali kakšno drugo stvar.

Solidarnost na višku, skrb za zunanji blišč pa prav tako.

Počitniški utrip

Eni bi še drugi pa ne

Po tem, ko so bili naši osnovnošolci in srednješolci v tem šolskem letu deležni že kar nekaj načrtovanih in nenačrtovanih prostih dni, so imeli zimske počitnice dokaj kratke. Le en teden so jim odmerili. Z dnem, ko so se izpraznile šole, pa so se izpraznile tudi ulice Velenja, kot da bi počitnikarji poniknili. Sneg, ki je sicer zapadel nekaj dni prej, kot so se uradno pričele počitnice, je otrokom naredil veliko veselje, odjuga v počitniških dneh pa ni šla na roko ne organizatorjem raznih počitniških aktivnosti, ne otrokom.

Društvo prijateljev mladine Velenje in športna zveza sta pripravila pester program aktivnosti, ki so bile tudi brezplačne ali pa so imele res simbolično vstopnino, otroci pa se prav množično niso odzvali. Po pogovorih z njimi so večino časa preživeli doma, pred televizijami sprejemniki, kjer so jim vsako dopoldne vrteli šolski počitniški program. Res da je bilo večino aktivnosti vezanih na zimske razmere, pa vendarle bi lahko bila ta neudeležba organizatorjem dobra iztočnica za prihodnje počitnice, saj si otroci očitno želijo kaj bolj atraktivnega in privlačnega. V prednosti so bili tako tisti počitnikarji, ki so imeli to srečo, da so si starši vzeli nekaj prostih dni v službi in ta čas preživeli z njimi v naravi.

Z Bogdanom, ki je sproti poslikal vse, kar sva lahko zadnji uradni počitniški dan našla po Velenju, sva se v petek dopoldne najprej odpravila na umetno drsališče na Konovem. Odjuga je zaledenelo nogometno igrišče že dodobra načela, to pa ni motilo petih počitnikarjev, ki so se veselo podili sem in tja. Med pogovorom z njimi mi je Sašo povedal, da se je sicer malo težje drsati, da pa še vedno gre. Takemu načetemu ledu pa pravijo »drogirani led«. Čeprav je bila verjet-

nost, da bodo pristali na zadnjici res velika, so se z otroško radoživostjo podili sem in tja, če pa je kdo padel, so se iz srca nasmejali. Sašo Lepušček mi je povedal: »V tem tednu sem se veliko smučal, saj sem bil snega nad vse vesel, malo pa sem tudi drsal. Sploh te zadnje dni, ko je sneg že pobrala odjuga. Nisem se kaj preveč udeleževal počitniških aktivnosti, ker se mi je zdelo mrzlo. Počitnic pa ni bilo dovolj, vsaj še en teden bi bil doma.« Ob njem je sedel Sašo Ramšak, ki se je venomer smejal: »Večino tedna sem preživel doma, pred televizorjem in gledal počitniški program za otroke. Ven se mi ni ljubilo tudi zato, ker nikogar ni bilo na ulici. Danes sicer drsam, ker ni tako mrzlo. To, da se šola prične že v ponedeljek pa sploh ni »fajn«.

Pridružili so se nam še brat in sestra Matej in Urša Spindler in njuna prijateljica Tina Videmšek. Prva se je opogumila Tina, ki mi je povedala: »Sem sedmošolka, v teh počitniških dneh pa sem večino časa drsala tu na tem drsališču, saj na jezeru zaradi visokih temperatur ledu ni bilo. Nekajkrat sem tudi smučala, bila pa sem tudi na bazenu. Skratka, izkoristila sem aktivnosti, ki so nam jih ponudili v počitniškem programu. Počitnic sicer ni bilo

Dani Marinovič

Alenka Kralj

Sebastijan Gajanovič

dovolj, je pa bilo za počitniške aktivnosti dobro poskrbljeno. Proti večeru sem gledala televizijo, želim pa si vsaj še en teden počitnic, da bi se lahko še bolj pozabavali.« Prvošolec Matej pa je dejal: »Veliko sem drsal, v ponedeljek pa sem s sestro odšel tudi v knjižnico in sem takrat, ko sem bil doam veliko bral. Počitnic imam dovolj, ker si že zelo želim v šolo. Včasih mi je bilo malo dolgčas, v šoli pa mi je lepo. Imam jo res rad.«

Sestošolka Urša se je med počitnicami prav tako veliko drsala, malo je smučala na Golteh, izkoristila pa je tudi možnost plavanja na velenjskem bazenu: »Najlepše mi je bilo na drsališču, čas pa mi je skozi ves teden hitro mineval. Zato si želim daljše počitnice, sploh jih ni bilo dovolj. Če bo sneg bom kljub šoli še smučala in drsala, saj mi ostaja dovolj časa.«

Iz Konovega sva se odpravila proti smučišču v Šaleku. S ceste

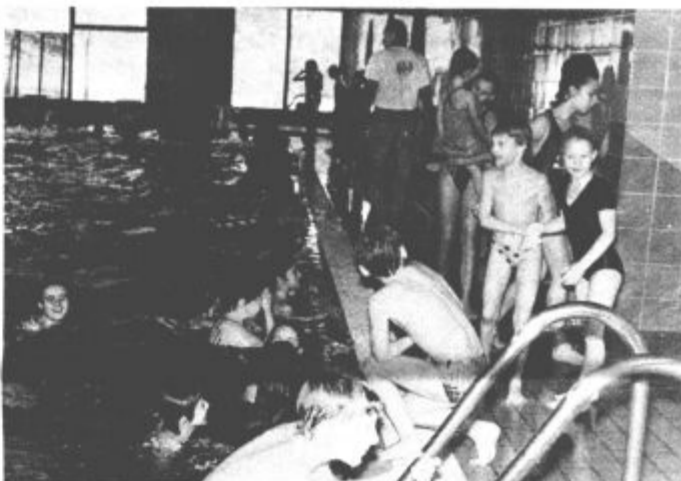
je izgledalo, kot da snega ni več, preko zvočnikov pa sva slišala prijetne in razposajene glasove, zato sva se odpravila v hrib. Pričakalo naju je majhno presenečenje. V spodnjem delu smučišča je bilo namreč še dovolj snega, da so lahko izpeljali tekmo cicanov v slalomu. Prišla sva nekje na sredini tekmovalja, ko so se po hribu spuščali najmlajši. Od 4 do 6 let stari smučarji so pokazali veliko, na humoren in vesel način pa jih je vse od starta do cilja bodril Toni Rehar. Na koncu so si vsi prisluzili vrečko bombonov in burne aplavze večinoma mamic in očkov. Ob ograji je stala v smučarsko opremo pripravljena četrtošolka Alenka Kralj, ki sem jo zmotila med bodrenjem mladih smučarjev: »V teh počitniških dneh sem veliko smučala, pravzaprav vsak dan. Prihajala sem ob devetih in smučala do dvanajstih. Tu je bilo dobro poskrbljeno za nas. Danes vlečnica ne obratuje več, ker je odjuga

pobrala sneg v vrhnjem delu smučišča. Popoldne sem se igrala s prijateljico, proti večeru pa gledala tudi televizijo. Počitnice so bile malo prekratke, vsaj še en teden si jih želim.«

Ulice Velenja se tudi okoli enajste ure še niso napolnile, zato sva odšla v lov za počitniškimi utripom še na bazen. Tu pa naju je pričakalo pravo malo presenečenje. Nepopisna gneča osnovnošolcev namreč. Razposajeno so tekali naokoli in po tem, ko so odšli simboličnih 10 tolarjev odhajali v garderobo. V bazenu so jih neprestano spremljale budne oči reševalcev, tako, da so lahko bili starši res brez skrbi. Bazen se je napolnil v desetih minutah in zato so začasno prenehali prodajati karte. V vrsti za najprej ustavila Sebastijana Gajanoviča, ki mi je povedal: »Večino prostega časa sem preživel tu na bazenu. Nisem pa pozabil na šolo, zato sem doma

Najmlajši pogumno po »strmini«

Gneča na bazenu je bila res velika

tudi ponavljal in se učil. Televizijo sem spremljal le 1,5 uri večeru, ker rad gledam Dnevnik. Počitnice bi imel z veseljem še dalje, še več kot en teden. Vseeno je bilo dobro poskrbljeno za nas.

Pred vhomom na bazen se je smukal Dani Marinovič, ki je zamudil vstop v tej skupini. Bil je precej zgovoren: »Hodim v drugi razred in imam počitnic že dovolj. Zelo si želim nazaj v šolo. Čas sem preživel na bazenu, ker imam veliko igrač sem se tudi igral, včasih pa sem se tudi učil. Ati in mamica sta bila ta teden doma in smo se malo bolj povesečili, ampak sedaj je tega dovolj. Tudi smučati smo šli na Roglo, prve dni pa sem smučal tudi na ulici. Letos si želim še veliko snega, ker ga imam zelo rad.«

Tako se je najino potepanje in iskanje počitniškega utripa končalo. Šolarji so sedaj že v šoli, za letos je s prostimi dnevi konec. Prvič namreč odpadejo prvomajске počitnice. To bo tako za šolarje kot za učitelje dokaj naporno. Opazila pa sem še nekaj. Nikjer ni bilo starejših počitnikarjev, srednješolcev torej. Dopoldnevi v središču mesta so bili puisti, utrip se jim je vrnil šele s prvim šolskim dnevom na Centru srednjih šol

Bojana Špegel
Foto: Bogdan Mugerle

Velenje: Oprema Kočevje 27:19 (12:9)
Tudi oslabiljene zmagale

Velenje: Lakič, Dragonovič 1, Golič 3, Topič 2, Zidar, Katič 1, Oder 13, Fale 3, Hudarin, Delić 3, Znidar 1, Hrast.

V Slovenski ženski super ligi so v soboto igralke nadaljevale prvenstvo. Drugi del rednega dela prvenstva bo sicer krajši od prvega, saj je v njem na sporedu le še sedem kol, toda temu bo sledila še končnica ali tako imenovani play off, v katerem bodo štiri najboljše ekipe z medsebojnimi srečanji odločile, katera bo prva državna prvakinja. V teh preostalih tekmah drugega dela prvenstva imajo Velenjčanke nekoliko ugodnejši razpored, saj bodo trikrat gostovale, štirikrat pa bodo gostiteljice oziroma samo še trikrat, ker so prvo tekmo že odigrale v soboto v rdeči dvorani z Opremo.

Pogled na prvenstveno lestvico (Velenje 21 točk po 11 kolih, Olimpija 20, Mlinotest 17, Oprema 13, Krim 11, Kranj 9, Primož 7, Burja 7, Branik 3 in Novo mesto 2) kaže, da bi Velenjčanke morale zanesljivo igrati v končnici. Nehvaležna pa je napoved ali bodo tudi po 18 kolih na vrhu lestvice. Ob neigranju Zidarjeve in Hudejeve bodo prvo mesto težko obdržale, ker bodo morale na dve vroči gostovanji — k Olimpiji in Mlinotestu. Ker pa je žoga okrogla, jim lahko seveda spodleti kje drugje.

V enajstem kolu so s poprečno igro, v kateri se je odlikovala le Odrova, premagale Opremo iz Kočevja. Gostje so bile pred to tekmo zelo optimistično razpoložene in so menda celo upale na presenečenje. Edino, kar so zmogle, je bilo, da so se domačim igralkam, ki so na začetku srečanja povedle s 5:0, dvakrat približale na zadetek.

Na klopi za rezervne igralke je sedela tudi Zidarjeva, vendar ji ob takšnem razpletu ni bilo treba pomagati soigralkam. Znano je, da ima ta igralka podobno poškodbo kolena kot Hudejeva. Če bo morala na operacijo, naj bi pokazal ponoven pregled pri specialistu.

Na tekmi z Opremo je prvič zaigrala tudi 15-letna Znidarjeva in dosegla prvi prvenstveni zadetek, za kar so jo gledalci seveda bučno nagradili. V naslednjem kolu bodo rokometašice Velenja gostovale v Ljubljani pri igralkah Krima. (vos)

Bodo Velenjčanke prenehale nastopati?

Po trenutnih rezultatih, kar smo na tej strani enkrat že zapisali, so Velenjčanke na Olimpiju, pri denarju pa na psu. Zdi se, da se je v tem času uprava znašla v položaju, iz katerega ne vidi več izhoda, saj razmišlja o tem, da bi članska ekipa izstopila iz nadaljnjega tekmovanja ne glede na posledice, ki bi jih doletele od vodstva tekmovanja.

Klub ima trenutno 400 tisoč tolarjev dolga. K temu slabemu finančnemu stanju je veliko prispevalo tudi tekmovanje v ligi Alpe-Jadran.

»Klub obljubam Gorenja, da bo pokrilo najnujnejše stroške, predvsem za to tekmovanje, tega niso storili. Tudi za pokroviteljstvo nad klubom se z Gorenjem že zelo dolgo, žal, neuspešno pogovarjamo. Ne vemo, kako naj rešimo naše finančne težave. Ker si ne upamo delati nobenih novih stroškov, resno razmišljamo, da bi prenehali tekmovati.« nam je v torek pred zaključkom redakcije povedal Marjan Klepec, član upravnega odbora kluba. V klubu so se odločili, da bodo naslednji dve tekmi še odigrali, vmes pa naj bi bila menda skupščina kluba, na kateri bodo sprejeli dokončno odločitev. (vos)

Odbojka — Odprto prvenstvo Slovenije za rekreativce

V Rdeči dvorani bo v soboto odprto prvenstvo Slovenije za rekreativce v odbojki. Organizatorjema, Rdeči dvorani in Odbojškemu klubu Topolšica, se je do začetka tega tedna prijavilo 12 ekip iz različnih slovenskih krajev. Tekmovanje bodo začeli ob 8. uri. Do predvidoma 16. ure bo predtekmovanje, nato bodo sledile pofinalne tekme, predvidoma ob 20. uri pa bo finalna tekma.

Elektra: Celje 73:68
Prihaja Smelt Olimpija — mladi

VELENJE — Telovadnica OS Salek, gledalcev 200, sodnika Kobilica in Plut (Ljubljana)

ELEKTRA: Leskovšek 5, Lipnik 7, Pipan 25, Golc 12, Plešej 13 in Kitak 11.

Košarkarji Elektre so se v 7. kolu znova poigrali z živci gledalcev, pa tudi svojega trenerja Miša Letonje. Še sredi drugega polčasa je kazalo, da bodo zbranim v dvorani priigrali novo neprijetno presenečenje — poraz. Ta morda niti ne bi bil toliko presenetljiv, če ne bi imeli za nasprotnika Celje, trenutno najslabšo ekipo v Rdeči skupini. Dosedanji razplet igre je pač pokazal, da košarkarji Elektre ne znajo ali ne morejo dobro igrati proti slabšim ekipam, saj so pred tem že doživeli poraz s predzadnjim Mariborom in z mlado ekipo Smelta Olimpije. Slednji se bodo zanj lahko oddolžili že v soboto, ko bodo znova igrali v domači dvorani — OS Salek.

Prvi polčas je bil zelo izenačen, v zadnji minuti pa so si gostje nepričakovano priigrali tri točke prednosti. Prvih deset minut nadaljevanja igralcev Elektre skorajda ni bilo za prepoznati. Igrali so nedopustljivo slabo, netočno metali, veliko žog pa so nerazumljivo »prodali« nasprotniku. Takšne igre je bil seveda najbolj vesel trener gostov Rudi Jerič, saj si je obetal drugo zmago v dosedanjem prvenstvu. Ko so njegovi fantje v 32. minuti dosegli najvišje vodstvo na tekmi 59:49, pa je sploh bil prepričan, da se bodo v Celje vrnili z zmago. Oddolžil se je za dolge napade, kar pa se je v nadaljevanju pokazalo kot slaba taktika. Toda ne samo to. V pravem trenutku so Leskovšek, Lipnik in Pipan zadeli za tri, sploh slednjemu se je odprlo in prav njemu se je lahko na koncu srečanja domači trener zahvalil, da je njegova ekipa poraz spremenila v zmago. (vos)

ŠRK najprej v pokalnem tekmovanju

V slovenski moški rokometni ligi bodo z nadaljevanjem prvenstva pričeli kasneje. Velenjski rokometaši se na pomlad zavzeto pripravljajo, v soboto pa so v Murski Soboti igrali osmino finala rokometnega pokala Slovenije. Očitno so že sedaj dobro pripravljani na prvenstvo, saj so prikazali najboljšo igro in zasluženo osvojili prvo mesto v skupini. Ekipo Pomurke iz Bakovcev so premagali s 26:23, moštvo Duka iz Ajdovščine pa s 27:21.

Atletske novice — Tri zmage Velenja

Sobotni dvoranski mednarodni miting v sodobni atletski dvorani v Ljubljani je tudi velenjskim atletom služil za zadnje preizkušnje pred državnim dvoranskim prvenstvom. Ob polemikah okrog »bele dvorane« pri jezeru in ostalih objektih v Velenju se samo po sebi postavlja vprašanje pogojev za treninge atletov v zimskem obdobju. Bazična športna panoga, ki je Velenju prinesla veliko uspehov tudi v mednarodni konkurenci, životari v izredno slabih pogojih. Ob vseh telovadnicah in dvoranah, ki jih premore Velenje, ostaja atletom za vadbo na stezi le objekt celjskega Klavarja.

Vrnimo se k sobotni tekmi. Ruzen atletov iz cele Slovenije so bili med udeleženci še Hrvati in zamejski Slovenci iz Italije. Kot najboljša rezultata velja omeniti tek Bukovčeve na 60 m z ovirami — 8,32 in skok Apostolovskega v višino — 220 cm. V mladinski in pionirski konkurenci so lepe uspehe dosegli tudi velenjski tekmovalci. Na 60 m je slavil Marko Štor (7,26), na 60 m z ovirami Sergej Salamon (8,62), pri pionirjih pa je zmagal Aleš Janžovnik na 60 m (7,63). Tina Steinbacher je zasedla drugo mesto pri mladinkah na 60 m z ovirami, Peter Poles pa 3. mesto med pionirji. B. Š.

Kegljanje — »Končno« poraz

Po enajstih zaporednih zmagah so šostanjski kegljavi v 12. kolu na Dobrni v derbiju z drugouvrščeno domačo ekipo doživeli prvi poraz. Srečanje je bilo razburljivo le na začetku, ko so Šostančani povedli, po njihovem hitrem vodstvu pa so se domačini prebudili, počasi prevzeli pobudo in na koncu zasluženo visoko zmagali. Rezultat je bil 4.971:4.834 za Dobrno, 137 kegljev razlike torej.

Šostanj: S. Fidej 829, Kramer 812, Černjavič 817, Križovnik 820, Glavič 380 — L. Fidej 387, Hasičič 185 — Rajšter 605. V 13. kolu se bodo Šostančani v soboto ob 15. uri na kegljišču v Šostanju v šaleško-savinjskem derbiju pomerili z ekipo Ljubnega, ki letos preseneča z dobro igro in visoko uvrstitvijo.

L. F.

Streliški šport

V 3. kolu ligaškega tekmovanja v streljanju s pištolo v Ljubljani so se velenjski strelci še posebej izkazali. Janez Štuhec je s 580 krogi dosegel nov državni rekord, moška ekipa Mroža (Štuhec 580, Tkalec 568, Veternik 567) pa je prav tako streljala bolje od državnega rekorda, ki je poslej 1.715 krogov. Med posamezniki je seveda zmagal Štuhec, četrti je bil Tkalec in peti Veternik. Mladinke so ekipno osvojile četrto, med posameznicami pa Sajetova peto mesto.

Po tekmovanju so določili slovensko reprezentanco, ki se bo to soboto v Zagrebu pomerila s Hrvaško. V njej bosta pri članih nastopila Štuhec in Tkalec, pri mladincih pa Veternik. F. Z.

Namizni tenis

Naslednjič

V Velenju

Na turnirju v Radljah ob Dravi sta v soboto Jure Slatinsk in Tadej Vodušek ponovno upravičila poziv regijskega kapetana za nastop v mladinski konkurenci. Oba še pionirja sta se izkazala. Jure je zmagal, Tadej pa je bil tretji v drugi regijski skupini. S tem sta se uvrstila v najmočnejšo skupino, kar je odlično izhodišče za naslednji turnir, ki bo v Velenju.

Veteran ERE Tempa so končali tekmovanje v medobčinski ligi. Med sedmimi ekipami so za favoriziranim Zalcem osvojili drugo mesto.

Prvo državno tekmovanje častnikov in pripadnikov TO

V soboto, 15. februarja, se bodo na Golteh zbrali častniki in pripadniki teritorialne obrambe iz vse Slovenije na

HOROSKOP

OVEN od 21. marca do 21. aprila

Na vašem obrazu se bo že na daleč videlo, da ste izmučeni, naveličani in predvsem potrebni več počitka. Ker pa se zanj spet ne boste odločili, lahko že v tem tednu pričakujete prve znake bolezni. Nikakor vas ne bodo premaknili tudi na delovnem mestu, čeprav se bodo trudili. Veliko boste govorili, malo preveč obljubljal in potem se bo nabralo. Če ne boste ukrepali takoj, bo mesec marec za vas več kot utrujajoč in dolg. Neodločnost premagajte s pomočjo partnerja!

BIK od 22. aprila do 20. maja

Sedaj vam bo pa resnično prekipelo in dobili boste močno voljo do tega, da svoje življenje korenito spremenite. Malo ste že iz prakse, zato se boste stvari lotili neverjetno nerodno. Potem vam bodo lahko zapeli le: »Bil je tako prikupno zmeden...«, saj vam bo kljub temu uspelo in to že v tem tednu. Tu se bodo pa spet pričeli problemi. Osvajanje boste sicer izvedli, pa takoj pričeli trmariti in komplicirati.

DVOJČKA od 21. maja do 21. aprila

Pogovor, ki vas bo vsaj malce streznil in postavil na realna tla se bo zgodil preko tega konca tedna. Slabe volje boste in zamišljeni, vendar to ne bo prav nič pomagalo. V dobro voljo vas bo spravil šele v torek nek smešen, naključen dogodek, od katerega sicer ne boste imeli koristi. Več časa si vzamite tako zase kot za partnerja, saj vas tempo življenja oddaljuje od njega. Sanjarjenje o avanturi raje preložite, ker vas bodo poruntali!

RAK od 22. junija do 22. julija

Ob koncu tedna boste pričakovali dobro zabavo, ki pa se bo izjalovila, pa ne po vaši krivdi. Denarja boste porabili več, kot bi ga smeli, zato lahko že kmalu pričakujete stiskarjenje in brezvoljnost zaradi tega. Še najboljše se boste počutili v postelji, saj vam spanca ne bo pokvaril prav nihče. Škoda je le, da boste tudi v naslednjih dneh v njej večinoma sami. Ko se boste hvalili starim prijateljem, boste naredili usodno napako — vzrok pa bo alkohol.

LEV od 23. julija do 23. avgusta

Da se zaradi pcosla ne splača preveč sekirati boste spoznali v sredini tedna, ko boste končno povedali vsem okoli vas, kar jim gre. Odkrit pogovor bo razjasnil neko zadevo, ki vas že dolgo moli, po tem bo nekaj dni vse tako, kot naj bi bilo, potem pa se spet pripravite na stare napake svojih sodelavcev. Razmišljajte o njeni službi, ki pa je še ne bo. Poslušajte partnerja, ki včasih s svojim indiferentnim odnosom dbo zadeve razmišlja bolj realno. Pri športu pa le previdno!

DEVICA od 24. avgusta do 30. septembra

Finančno stanje se bo popravilo in zato boste bistveno boljše volje. To se bo odražalo tudi v vsej vaši okoličini, ki vas bo v naslednjih dneh kar nosila po rokah, saj ima vaših žolčnih izbruhov počasi si vrh glave. Zaradi neke dolgotrajne bolečine se odpravite k zdravniku in to čim prej — zna se izkazati, da stvar sploh ni nedolžna. Na ljubezenskem področju se obeta lep in pester teden, čeprav ne boste čisto prepričani, da je to tisto, kar si želite.

TEHTNICA od 24. septembra do 23. oktobra

Zgodilo se vam bo nekaj, kar bo zaznamovalo še nekaj prihodnjih tednov. Sitar bo pozitivna z nekoliko grenkim priokusom, vsekakor pa vas bo presenetila. Veliko boste govorili in urejali povsem osebne stvari, pri tem pa boste več kot uspešni. Del skritih želja boste morali počasi kar izbrisati, vsekakor pa takoj narediti nov plan, ki vas bo držal pokonci. Izziv pričakujete v četrtek!! Vzeli si boste več časa za drobne nežnosti.

ŠKORPIJON od 24. oktobra do 22. novembra

To, kar se bo v naslednjih dneh dogajalo z vami, ne bo presenetilo le vas, ampak tudi vse okoli vas. Dolga leta in tedne ste le govorili, kaj vse boste v kratkem postorili, v tem tednu pa boste to pričeli tudi uresničevati. Predvsem boste spremenili sebe in svoj izgled na boljše seveda. Vzeli si boste čas za dom in družino, velika verjetnost pa je, da se boste odločili za spremembo bivalnih prostorov.

STRELEC od 23. novembra do 21. decembra

Pisma s pozitivnim sporočilom boste veseli bolj, kot ste pričakovali. To bo sicer korenito spremenilo vaše življenje in vanj vneslo več kreativnosti in volje do življenja. Obstaja sicer nevarnost, da vas bodo zamikali že davno pozabljeni »grehni«, skušnjava bo tako močna, da se ji boste res stežka odrekli. Čeprav po naravi niste sanjač, boste iz muhe naredili slona in poskušali čez noč spremeniti skoraj vse v vašem dosedanem življenju.

KOZOROG od 22. decembra do 20. januarja

Dobro prislunite vsemu, kar se pogovarjajo okoli vas, saj lahko drobno prisluškovanje odkrije nekaj za vas in vašo prihodnost zelo pomembnega. Stvar vas bo sicer močno razjezila, želeli si boste to tudi takoj povedati na ves glas, vendar boste na srečo vso stvar dobro premislili in modro molčali. Vaš trenutek bo prišel že v sredo, takrat pa boste nekoga popolnoma razorožili. Sreča v dvoje bo popolna, to pa vam tudi veliko pomeni!

VODNAR od 21. januarja do 18. februarja

Še nekaj vam naklonjenih dni vam je preostalo in ker ste jih do sedaj slabo izkoristili, pohitite. Stvari vam bodo spozlele med prsti, če zamudite svoj najbolj ugoden dan — to pa je ponedeljek prihodnji teden. Da vas ne bo bolela glava, vam sploh ni treba k zdravniku ampak ob prvi priliki v posteljo, pa nikar ne izbirajte preveč. Imate toliko energije, da vas bo razneslo, če je ne boste pričeli takoj trošiti.

RIBI od 19. februarja do 20. marca

Vaš čas in vaš mesec se približuje in že v letnem horoskopu so vam zvezde napovedale več sreče v prvi polovici tedna. Čimprej torej na delo, saj veliko časa spustite v zrak kot milne mehurčke. Odločitev o izboljšanju svojega izgleda boste končno izpeljali, to pa bo povzročilo neslutene posledice. Tudi sami jih boste hitro začutili, predvsem v obliki pogledov, zna pa se zgoditi, da tudi telesno. Partner bo očitno pokazal svoje zadovoljstvo, razrešili pa boste še en velik problem!

Metka
Mujadžić
Kaligaro
Tel. 856-837

Vsi vemo, da so vitamini potrebni za ohranjanje našega zdravja in odpornosti. Dobro je, da vsaj približno vemo, kje se določeni vitamini nahajajo, saj bomo tako na naraven način znali ublažiti ali celo odpraviti kakšno težavo.

V prejšnji številki tednika smo spoznali že nekaj vitaminov, danes pa vam bom predstavila še ostale:

VITAMIN B9 — kot vsi vitamini skupine B je tudi ta vitamin naraven tvorec dobrega razpoloženja, hkrati pa odpravlja pomladansko utrujenost in zasp-

KOZMETIČNI NASVETI

Vitamini, narava in lepota (2)

nost. Temu vitaminu pravi-jo tudi folna kislina. Nahaja se v listnati zelenjavi, nemastnem mesu, žitaricah in kvasu. Dnevno ga organizem potrebuje 0,4 mg. Sicer pa ta vitamin pospešuje delovanje možgan, skrbi za lepe in sijoče lase ter čvrste nohte.

VITAMIN B12 — potrebuje telo v zelo malih količinah (3 mikrograme). Nahaja se v mleku, mesu, ribah, kvasu in v nekaterih žitaricah. Ima pomembno vlogo pri razvijanju eritrocitov, značilen je tudi za metabolizem beljakovin.

VITAMIN C — ima pomembno vlogo pri formira-

nju zob, kosti, celjenju ran in pri metabolizmu nekaterih aminokislin. Poleg tega povečuje odpornost organizma pred infekcijami. Nahaja se v sveži zeleni zelenjavi in v nekaterih vrstah sadja (limone, pomaranče, jagode, črni ribez). Dnevno potrebuje organizem dokaj velike količine vitamina C (15–150 mg), pri kadilcih pa še 40 odstotkov več. Če boste uživali zadostne količine tega vitamina, bo vaša koža gladka, brez gub, saj vitamin C sodeluje pri nastajanju kalogena v celicah, poleg tega pa se zmanjšuje možnost nastajanja celulita.

VITAMIN D — je pomemben za kosti in zobe.

Po zimskih mesecih se pojavijo primanjkljaj tega vitamina, saj so zanj pomembni sončni žarki. Največ vitamina D je v ribjem olju, siru, v mesu lososa, mleku, rumešnjaku in kvasu.

VITAMIN E — je najpomembnejši vitamin, ki skrbi za lepo kožo. V organizmu regulira tudi zadrževanje in izločanje tekočine, torej preprečuje zatekanje določenih delov telesa in ravno tako preprečuje nastajanje celulita. Dnevno ga organizem potrebuje 10–12 mg.

Nahaja se v pšeničnih in rženih kosmičih, jajcih, lešnikih, maslu in orehih.

Stres naš vsakdanji

Če pred nekaj leti še nismo vedeli zanj, je danes skoraj že v modi. To sicer sploh ne čudi, sami smo hoteli, da se k nam vrne kapitalizem, pa kljub temu, da so nam dolga leta v glavo vbijali Marxova spoznanja o tem sistemu, na to nismo bili pripravljeni. Mogoče smo bili, do tiste mere, ko prizadenejo spremembe nas same. Dokler se dogaja drugim, nas bolj malo ganje...

In tako smo se znašli v dokaj utrujajočem času, z zelo velikimi psihičnimi obreme-

nitvami se nam dnevi pričejajo in tudi končujejo. Razen če se zvečer odločimo za kakšno od omam pozabe, kar pa tudi čez nekaj časa povzroči stres ali streznitev.

Uradna razlaga stresa tudi zveni uradno — razumeti ga moramo kot stisko, ki jo ljudje občutijo zaradi številnih in različnih pritiskov, neugodnih vplivov in pomanjkanja določenih spodbud. Stiska je nekaj osebnega, tako osebnega kot sreča. Vsak od nas jo doživlja na svoj način. Po eni od razlag tudi prema-

lo izzivov in monotonost življenja pripelje do stresa. Po tej razlagi se nam pravzaprav sploh ne bi bilo potrebno bati.

Toliko stvari, kot se državljanom v naši državi zgodi samo v enem mesecu, se v razvitem svetu zgodi ljudem verjetno v enem letu ali pa v celem življenju. Ko sem pred časom poskušala svojemu belgijskemu prijatelju razložiti, kaj se je pri nas zgodilo samo v preteklem letu 91, je kaj hitro ugotovil, da se bo njemu v naslednjih 10 letih težko zgodilo toliko sprememb, sploh, če ne bo spreminjal kraja bivanja. Pa vendar tudi oni poznajo stres.

Poznajo pa tudi psihiatre in druge svetovalce. No, poznamo jih tudi mi, s to razliko, da si pri nas še vedno zelo čuden, če že ne nor, če ga obiščeš.

V Angliji so izračunali, da letno izgubijo kar 40 milijonov delovnih dni zaradi zdravstvenih težav, ki so tako ali drugače povezani s stresom, kar pomeni letno 3000 milijonov funtov. Pri nas še nihče ni naredil podobne raziskave, morda tudi zato, ker se stresov še vedno sramujemo in namesto zdravniške pomoči stopimo raje v gostilno. Pa tudi čas pri nas še ni pomemben in cenjen... bš

MODA

Čevlji so bili v naših trgovinah nekaj časa ena redkih stvari, ki se ni dražila skupaj z vsemi ostalimi artikli. Izbi-ri pa ni bila bog ve kakšna, saj smo se še vedno veliko zatekali k nakupom teh v tujini.

Sedaj se stvar popravlja (vsaj na področju mladinskih in ženskih obuv), naše tovarne nekoliko bolj sledijo modnim trendom v svetu, nekoliko so zapostavljeni le športni tipi moških, saj morajo ti obrusiti kar nekaj pet, preden najdejo kaj sebi primernega.

Pomlad na nogah

Pomlad ne prinaša veliko novega, vsaj ne v modelih, ki smo jih spoznali že v jesenski sezoni. Pete iz časov Mozarta, velike priponke, mašne in predvsem umetno zlati ali

srebrni dodatki na čevljih, tako ženskih kot moških, ostajajo. Prednjačijo naravni materiali, usnje torej in pa velur.

Nekaj spremembe je le v barvah, saj naj bi tudi na nogah v pomlad zakorakali v veliko bolj živih barvah. Seveda je vprašanje, če bodo to izvedle naše tovarne čevljev, modne pa so tako oranžna, kot močno rumena, rdeča, modra... Veliko bo še višje se-gajočih škornjev, ki so sicer modni že nekaj časa, ti naj bodo iz velurja in prav tako barvni. Pete so bolj nizke kot

ne, vse pa je odvisno od tipa ženske ali moškega in njegovega načina oblačenja. Še vedno bo veliko črne, manj pa rjavih tonov, čeprav tudi ti še ostajajo. »in«

PROMETNI KOTIČEK

Kako vozimo smučiči?

Ni potrebno obiskati smučišč, da bi ugotovili, da je smučanje res naš nacionalni šport. Že na cesti je to očitno, saj skoraj vsako drugo avtomobilsko stredo krasi nosilec za smučiči.

Izbira nosilcev je kar precejšnja in moramo se že vnaprej odločiti, kakšen nosilec bomo potrebovali, da ne bomo šele v trgovini izbirali najprimernejšega. Za velikost nosilca je pomembno, koliko družinskih članov bo prevzalo svoje »dilce« na strehi. Drug pomemben podatek je ta, kje bomo parkirali avto in morda celo smučiči na njem. V tem primeru bomo izbirali nosilec s ključavnico. Samo za transport namreč pritr-

tev smučiči z gumijastimi trakovi popolnoma zadostuje. V primeru, da se podamo na smučanje le poredko in sami, bo primeren nosilec, ki se na eni strani priseta na streho, na drugi pa ga zatakemo za rob strehe in privijemo z roko. Še bi lahko naštevali, a najpomembnejše je upoštevati nekaj osnovnih pravil.

Ne glede na to, kakšen nosilec za smučiči imamo je prav, da ga pritrdimo na streho resnično le takrat, ko ga potrebujemo. Če ga že imamo montiranega, se moramo prepričati, da je pravilno in dovolj močno pritrjen. Smučiči naj bodo med vožnjo obrnjene tako, da ne ležijo plosko na nosilcu, ampak na robo-

vih. Konice oziroma krivine naj ne bodo obrnjene naprej v smeri vožnje. Vse skupaj pa ima svoj pomen šele takrat, ko so smučiči dovolj trdno pritrjeni. Enako velja tudi za sanke! Ne vozimo se prav počasi in zrak, ki ga smučiči in sanke zajemajo ima prav neverjetno moč. Nekateri imajo o tem že dovolj neprijetnih izkušenj. Celo takšni so, ki vozijo na strehi poleg smučiči tudi smučarske čevlje! Morda ni to najbolj grdo, je pa strašno drago. Zračni upor, ki ga povzroči nosilec za smučiči je že dovolj velik.

Ko se vrnemo s smučarje, naj vam bo eno prvih opravil to, da nosilec za smučiči snamemo s strehe. S tem bomo

prihranili kakšen liter goriva, pa tudi raznim neznanim šumom se bomo izognili.

Ker je čas zimskega veselja, smo se pač bolj posvetili nosilcem za smučiči. Zima bo minila in na strehe bomo montirali prtljažnike za bolj poletne tovore. Da ne bi spomlad pisali o podobnih nasvetih, si velja zapomniti, da veljajo za prtljažnike enaka pravila, kot za nosilce smučiči. Srečno vožnjo in prijetno smuko!

V sodelovanju: J. S. in B. M.

MALI OGLASI

tel. 853 451, 855 450

uspešen oglas, oglas v naš čas

TRO ALI VEČ SOBNO STANOVANJE ali hišo v Velenju najamemo. ☎ 854-476, zvečer in vikend 858-052.

OTROŠKO SOBO UGODNO PRODAJ. Informacije popoldan po telefonu 858-759.

OSEBNI AVTO 126 P, letnik 1988, prodam. ☎ 857-919.

POSLOVNI PROSTOR 70 m², prej trgovina v centru Velenja prodamo, ali oddamo. Ponudbe na p.p. 154, Velenje ali informacije po ☎ 852-250 ali 852-248 popoldan.

VARSTVO IN INŠTRUKCIJE za vašega šolarja do 4. razreda nudim v dopoldanskem času. ☎ 855-960.

POSLOVNI PROSTOR OD-DAM V NAJEM. Splitska 29, ☎ 858-022.

DVAKRAT po 2000 litrov cister-ni za olje, sobni termostat, nov gorilec Tyssen in manjši sekular, ter šotor za 4 osebe prodam. ☎ 832-134.

ZAPOSLIM NATAKARICO. ☎ 856-756.

DVOSOBNO STANOVANJE zamenjam za dve garsonjeri. ☎ 854-089.

ČRNI VARIO AMBIENT ter glasbeni stolp z omarico Gorenje GS 0911, prodam. Informacije po ☎ 852-178.

STAREJŠO HIŠO Z VRTOM V MOZIRJU, (firedna lokacija, mirno okolje, sončna lega), prodam. Informacije po ☎ 062-303-949 ali 063-831-646.

ZELO OHRANJEN PIANINO PETROF, ugodno prodam. ☎ 852-344.

NAJEMEM DVOSOBNO STANOVANJE v Velenju ali okolici (neopremljeno). ☎ 858-562.

RACUNALNIK COMMODORE, 64, ugodno prodam. ☎ 858-815.

MENJAM GARSONJERO V SALEKU za večje stanovanje. ☎ 851-142.

WARTBURG, letnik 1979, registriran in eden neregistriran, prodam. ☎ 858-739.

SPALNICO UGODNO PRODAJ. ☎ 855-063.

PIANINO ZNAMKE ČAJKOVSKI star 3 leta, prodam. Pokličite po 16. uri po ☎ 882-497.

SEDEŽNO GARNITURO, raztegljiv trosed in dva fotelja, prodam. Tudi na dva obroka. Informacije zvečer ☎ 853-905.

ORIGINALNI PRTLJAŽNIK ZA PEUGEOT 205, prodam. ☎ 853-924 zvečer. Prodaj tudi JUGO-45 KORAL, letnik 90.

KMETIJSKO ZEMLJIŠČE, 13.000 m², blizu Dobrne, prodam za 15.000 DEM. ☎ 772-240.

SPREJMEM RAZNE OBLIKE DELA NA DOMU. Imam delovni prostor, čas in potrebujem denar. Pokličite po ☎ 853-255, Janez Pelko.

LEPO SUHO SENO PRODAJ. Metleče 33, ☎ 882-453.

OPEL KADET 1,3 LS, letnik 1986 in SUZUKI SAMURAJ letnik 1983 (jeep) prodam ali zamenjam za nov avto. ☎ 892-110 (202) popoldne, 711-251 (41) dopoldne.

ROLETE, ŽALUZIJE IN PLISEJE izdelujemo in montiramo. ☎ 24-296.

POLAGANJE, BRUŠENJE, LAKIRANJE, parketov, plute ter drugih talnih, stenskih in stropnih oblog, montažo vseh vrst pohištva. ☎ 851-110.

AVTOBUS TAM s progo prodam. ☎ 852-685 zvečer.

UGODNO — SATELITSKE ANTENE na 8 ali 13 obkrov. ☎ 851-930.

NAJEMEM STANOVANJE V VELENJU. Stanodajalca bi prosila, če je možno brez predplačila, zaupanje. Naslov na upravi lista.

MLADA DRUŽINA najame garsonjero ali sobo z možnostjo kuhanja v Velenju ali bližnji okolici. Pripravljeni smo plačati polletno predplačilo. Pisne ponudbe pošljite na upravo tednika Naš čas pod šifro »Dobri plačniki«.

SPREJMEM DELO NA DOMU. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »VESTNA«.

 SMRTI

OBČINA VELENJE

Ljudmila Uršič, roj. 9. 10. 1919, Soštanj, Koroška c. št. 19, Janez Cvirn, roj. 1931, Gaberke, št. 37, Marija Kugonič, roj. 1899, Veliki vrh, št. 11, Mirko Semolič, roj. 1959, Velenje, Koroška c. št. 40, Cecilija Kolšek, roj. 1909, Andraž nad Polzelo, št. 14, Mirko Bukošek, roj. 1955, Cesta pod

Rifnikom, št. 7, Sentjur pri Celju, Viktor Martinc, roj. 1921, Velenje, Cesta v Bevče, št. 30, Ivan Plevnik, roj. 1902, Podčetrtek, št. 43, Tatjana Dmitrovič, roj. 1940, Velenje, Subotiška c. št. 16, Cecilija Lepko, roj. 1908, Škalske Cirkovce, št. 10, Franc Janežič, roj. 1915, Velenje, Efenkova c. št. 2

Matičarka
Jelka Sitar

OBČINA MOZIRJE

Jožef Vertačnik, roj. 1907, Tirosek št. 61, Marija Žehelj, roj. 1905, Gornji grad 9, Antonija Poljanšek, roj. 1943, Florjan pri Gornjem gradu 44, Franc Voler, roj. 1928, Luče 120, Marija Moličnik, roj. 1915, Luče 28, Anton Matek, roj. 1904, Sp. Rečica št. 1, Anton Pevec, roj. 1911, Trnovec št. 9, Angela Aubrecht, roj. 1902, Na Tratah 10, Elizabeta Zajc, roj. 1913, Ljubija št. 2, Andreja Antonija Vengust, roj. 1939, Ul. Tomšičeve brigade št. 20, Alojzij Coklin, roj. 1913, Ljubno ob Savinji št. 80.

ZAHVALA

ob izgubi naše drage mame in stare mame

Marije Svetko

27. 2. 1912—6. 2. 1992

Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in sveče ter drugo pomoč.

Hvala za skrb in nego med boleznijo dr. Friškovcu ter drugemu osebju Doma za varstvo odraslih.

Hvala govorniku in gospodu župniku iz Šmartnega ob Paki za besede slovesa in opravljen pogrebni obred.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Žalujoči: hčerke Elza, Ida in Andreja z družinama

ZAHVALA

ob izgubi

Tatjane Dmitrovič

16. 6. 1940—3. 2. 1992

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje in globoko sočustvovanje.

Njena družina: mož Todor, hčerka Tanja in sin Goran

Mnogo prezgodaj nas je zapustila naša dolgoletna sodelavka

Tatjana Dmitrovič

višja medicinska sestra v pokoju

Plodovi njene ustvarjalnosti so bili in ostajajo vidni in učinkoviti.

SODELAVCI SANATORIJA RAVNE

Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi tvojega trpljenja,
bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

ob izgubi dragega sina in brata

Cvetka Ledineka

iz Florjana 88
31. 3. 1959—4. 2. 1992

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraze sožalja, darovano cvetje in sveče ter za nesebično pomoč v najtežjih trenutkih. Posebna hvala gospodu kaplanu za opravljen obred, osebju bolnišnice Topolšica in Ljubljana za lajšanje bolečin, njegovim sodelavcem za besede slovesa in vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti.

Vsem še enkrat hvala!

VSI NJEGOVI

Opravičilo

V naši globoki žalosti, smo se v zahvali za našim umrlim sinom, pozabili zahvaliti tudi našim sosedom Starovaščanom in Krajevni skupnosti Stara vas za darovane vence, cvetje, sveče, izrečena sožalja in spremstvo na zadnji poti našega dragega

Mirka

Prosimo, da sprejmete naše opravičilo.

Družina SEMOLIČ in MARINA

Skrb, delo in trpljenje,
tvoje bilo je življenje,
niti zbogom nisi rekli,
niti roke nam podal, * *
smrt vzela te je prerano
v naših srcih boš ostal.

ZAHVALA

V 63. letu nas je mnogo prezgodaj zapustil naš ljubi mož, atek, dedi, brat, stric in svak

Mišo Skornšek

28. 9. 1928—4. 2. 1992
Kraigherjeva 2 Velenje

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, hišnemu svetu Kraigherjeva 2, predvsem pa sosedom Šumljakom, družini Cehner, prijatelju Otiju Ojstršku iz Nemčije in znancem, ki so ga pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in sveče, nam pa ustno ali pisno izrazili sožalje.

Prisrčna hvala pevcem, govornikom, ribičem, likovnikom, invalidom, TEŠ in nosilcem praporov.

Prisrčna hvala tudi solistu za odigrano Tišino ter gospodu župniku za opravljen obred.

Posebna zahvala pa tudi dr. Grošlju za njegovo dolgoletno zdravljenje.

ŽALUJOČI VSI NJEGOVI

